

LUCHMAJOR

de pinte en ample

SETEMBRE
1983

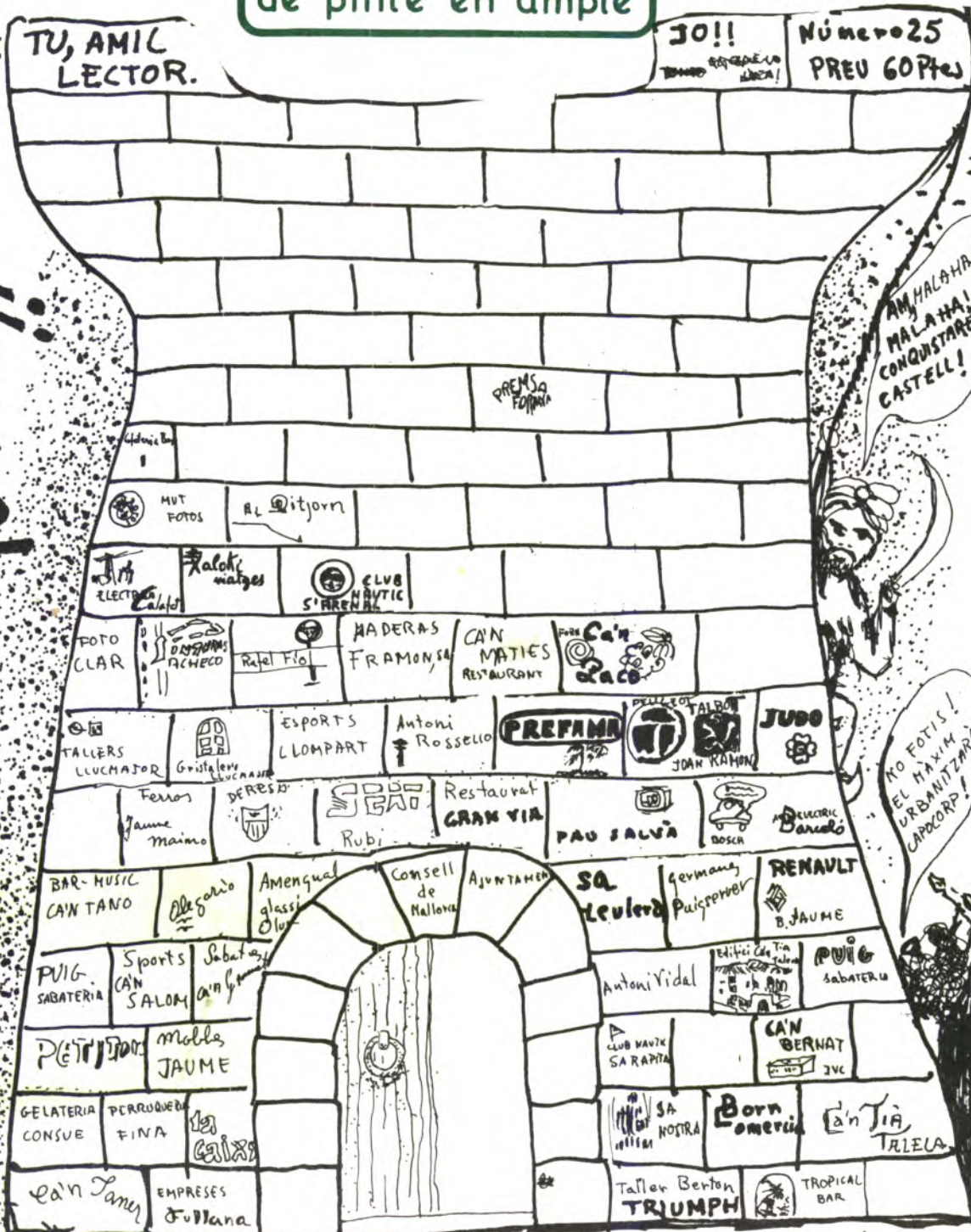
TU, AMIC
LECTOR.

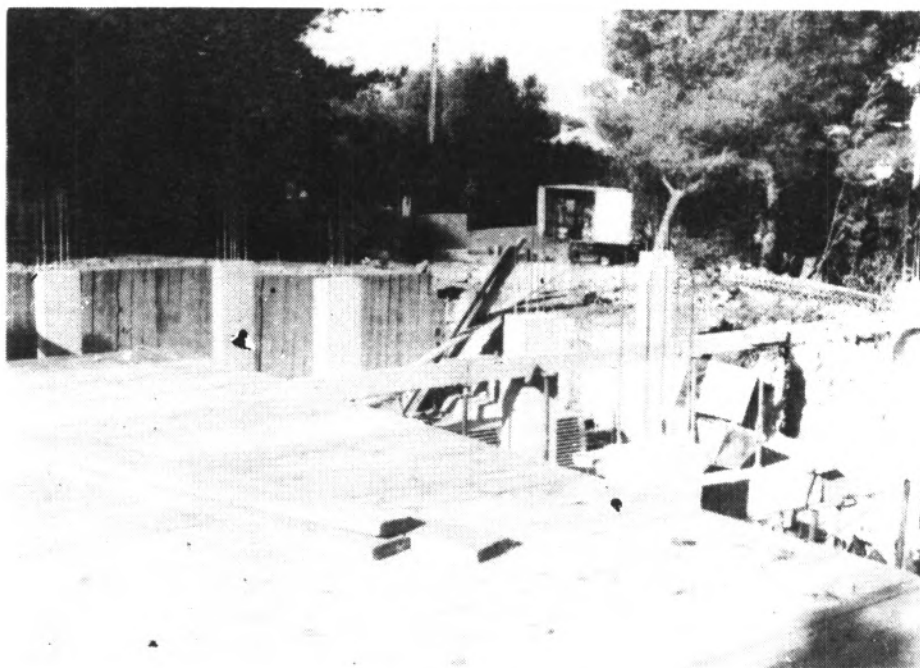
JO!!

Número 25
PREU 60Ptes

TORRE!!

AQUESTA ÉS LA NOSTRA

EMPRESES *Fullana*

**UNA EMPRESA MODERNA
AL SERVEI DE LA CONSTRUCCIO**

Convento, 157 - Tel. 66 04 60
LLUCMAJOR

**SABEU QUE US OFEREIX
"VIATGES XALOKI"?**

- *Bitllets d'avió i vaixell
- *Reserves d'hotels
- *Lloguer de cotxes
- *Viatges de negocis i vacances

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

**EL SERVEI DEL RESTAURANT
ESTA OBERT AL PUBLIC
EN GENERAL**

- *ESPECIALITATS EN ARROSSOS
I PEIX FRESC
- *EL MENU DEL DIA ES
ABUNDANT I SELECTE
- *ADMETEM TOTA CLASSE
D'ENCARRECS

*C/. Roses, s/n. Tel. 26 91 67
(S'ARENAL)*

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350 - 1981
Any III

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor.

**INFORMACIO I
PUBLICITAT:**
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor).

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies.

COL.LABOREN:
Ignasi Barceló.
Miquel Barceló.
Jordi Bayona.
Francisca Capellà.
Miquel Cardell
Joan Clar.
Sebastià Coll.
Bartomeu Font.
Antoni Garau.
Coloma Julià.
Guillem Oliver.
Jaume Oliver.
Margalida Palou.
Miquel Sbert.
Tomeu Sbert.
Catalina Serra.
Joan Socias Socias.
Arnau Tomàs.
Francesc Verdura.

SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana.

Col.laboren:
Jaume Clar.
Joan Clar Coll.
Jaume Manresa.
Bartomeu Trobat.
Bernat Vadell.

FOTOGRAFIES:
M. Clar.
Fermín.
C. Julià.
Mut Fotos.

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor, S.A.
Ronda del Puerto, 60

EL PENSAMENT DE LA
REVISTA S'EXPRESSA
NOMES A TRAVES DE
L'EDITORIAL.

Un dret que hem d'usar

La característica essencial d'un règim democràtic és l'ampliació i profundització dels drets personals i col·lectius dels ciutadans. A partir d'ara els llucmajorers podrem fer ús d'un nou dret, negat des de fa molts d'anys als ciutadans d'aquest país. Es evident que ens referim a l'ús oficial de la nostra pròpia llengua en les relacions amb l'administració municipal i viceversa.

A algú li semblarà una banalitat o futilesa sense importància, però, com hem repetit insistentment des d'aquestes pàgines, la llengua és un fonament bàsic del nostre país, i de la nostra personalitat col·lectiva. Per això, sense un reconeixement legal de la llengua pròpia de cada territori no castellano-parlant i sense l'ús normal —és a dir, a tots els nivells i per a totes les funcions, públiques i privades— d'aquestes llengües, no hi haurà a Espanya autèntica justícia ni autèntica democràcia.

Certament, d'ençà de la promulgació de la Constitució Espanyola i amb l'entrada en vigor —tan tard!— de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, la situació legal ha millorat molt respecte de l'època franquista i de l'espanyolisme uniformista sorgit des del Decret de Nova Planta.

No vol dir això que hàgim arribat a la situació òptima des del punt de vista lingüístic. Per començar, ja de per sí, la Constitució dóna preeminència a la llengua castellana en convertir-la en idioma oficial de tot l'Estat, mentre que les altres llengües no assoleixen més que un rang de segona categoria. Tan sols la plena aplicació dels Estatus d'Autonomia pot compensar aquest desequilibri.

Hi ha, però una altra qüestió que sobrepassa les disposicions legals: la situació real de la llengua. Tots sabem que el català —i el gallec i el basc— han estat perseguits i, llavors, reclosos a llengües familiars o, en tot cas, a exponents de cultures minoritàries i elitistes. La inèrcia de tants anys juga a favor del castellà.

Confiam que la capacitat d'autogovern que proclamen les autonomies polítiques durant un ple recobriment dels idiomes autòctons. En el cas de les Balears voldríem que s'arribés al màxim d'equiparació, legal i real, del castellà i el català.

Per aquest motiu creim que serà precís intensificar al màxim el procés general anomenat de normalització lingüística que haurà d'implicar tota la societat.

Tots som responsables del nostre idioma. Per això és positiu que l'Ajuntament li doni caràcter oficial. Confiam que les disposicions presentades pel Sr. Aulet i aprovades per tot el Consistori no quedaran en paper banyat, sinó que es duran a la pràctica i fins i tot que s'ampliaran fins arribar a la mateixa mesura que les disposicions que va aprovar amb més generositat l'Ajuntament de Palma l'any 1981.

De totes maneres, ara que tenim el dret d'usar la nostra llengua, és necessari aprofitar-lo al màxim. Ampliar l'ús de l'idioma no és qüestió exclusiva dels polítics, sinó de tots nosaltres com a ciutadans.

NOTICIES LOCALS

FESTES PASSADES, COQUES MENJADES.

La festa de Santa Càndida d'enguany ja ha passat, amb uns actes pràcticament

consemblants als de cada any.

Com a novetats, s'ofrena floral i la festa del dilluns on es va demostrar una vegada més que cada dia

hi ha més afició al ball de bot.

La berbena va comptar amb l'assistència del grup andalús "JARCHA", que és un grup de qualitat, però

que no és apropiat per a berbena sinó per escoltar-lo a recitals.

El diumenge, al migdia, visitaren oficialment la ciutat el president Cañellas i els polítics llucmajorsers Antoni Cirerol, president del Parlament, Jaume Llompart, conseller d'Interior; Gaspar Oliver, conseller d'Indústria i Comerç i el senador Antoni Ramis.

Un acte llamèntable que hem de remarcar és l'actitud del Club Joves que no tengué miraments a l'hora de perjudicar la festa que es feia a plaça amb els seus potents altaveus. Tant el recital de "Jarcha" com el ball de bot hagueren de sofrir les impertinències d'una música massa estrident.

GUARDERIA INFANTIL.

El curs vinent la guarderia infantil municipal obrirà per primera vegada les portes. Per aquest motiu des del 22 d'agost al 22 de

VIDEO CLUB CA'N BERNAT

Carrer Sant Miquel, 51

Tel. 66 09 92 LLUCMAJOR

JUDO

AHORA TAMBIEN EN LLUCMAJOR, A PARTIR DEL 1 DE MARZO

LOCAL: DOJO KODOKAN
C/ MAJOR, 19

HORARIO: martes y jueves de:

- a) 17,30h. a 18,30h.
- b) 18,30h. a 19,30h.
- c) sábados de 11h. a 12h.

INFORMACION E INSCRIPCIONES:

durante los días y horas de clase o llamando al:

DOJO KODOKAN

Huerlos, 9 y 13 - Teléfono 2114 28

PROFESORES TITULADOS POR EL CONSEJO SUPERIOR DE DEPORTES
próxima iniciación de clases de YOGA
(la matrícula está abierta)

DIRECTORES TECNICOS:

- ROBERT MURATORE
Maestro Nacional
Cinturón Negro 5º DAN.
- LLUC NAS
Maestro Nacional
Cinturón Negro 3º DAN.

PROFESOR:

- JAUME BALAGUER
Entrenador Regional
Cinturón Negro 2º DAN.

setembre hi haurà obert el termini definitiu de matrícula. Mesos enrera, quan es va realitzar la preinscripció, sol·licitaren una trentena de places quan en realitat hi ha lloc per a més de cent infants... S'espera que amb la inscripció definitiva augmentin els matriculats. En una reunió mantenguda entre representants de l'Ajuntament i dels pares preinscrits s'acordà pagar una matrícula de 2.000 pts i altres tantes cada mes en concepte de manteniment dels servicis prestats. Igualment els pares manifestaren el desig de formar una associació i de posar en marxa un menjador.

Per altra banda podem informar que s'estan fent gestions perquè la Caixa d'Estalvis es faci càrrec de l'adquisició del mobiliari adequat.

Una altra qüestió a resoldre és la contractació de personal docent i no docent que farà falta a la guarderia. Per aquesta circumstància s'hauran de convocar oposicions ben aviat.

CONCURS PROVINCIAL DE CARTELLS FIRA I MOSTRA 83.

BASES.

1.- TEMA LLIURE. (La participació serà totalment lliure per a totes les persones a les qui pugui interessar).

2.- Format 45x65 a tres o quatre colors.

3.- Tècnica lliure a elegir pel concursant, si bé es valoraran més els cartells amb al·legories relacionades de manera especial amb el fi

objecte d'aquest concurs.

4.- Darrer dia d'admissió dels treballs serà el 10 de setembre de 1983.

5.- El veredict del jurat es donarà a conèixer dins els tres dies següents al termini final de la recepció de les obres.

6.- El cartell durà obligatòriament la següent inscripció:

FIRA i IV MOSTRA - LLUCMAJOR. 16 d'octubre de 1983.

7.- Es donarà un sol premi de 40.000 pts pel cartell que resulti guanyador.

8.- Les obres duran a darrera un lema, i en un sobre tancat el nom i l'adreça del concursant.

9.- Es nomenarà un jurat que estarà compost per un representant de l'Ajuntament, un altre de les diferents comissions mixtes de fires i vàries personalitats de l'art de la publicitat.

10.- Les obres se entregaran a seran enviades a la secretaria de l'Ajuntament de Llucmajor. Plaça Espanya, 11.

11.- L'obra premiada quedarà en propietat de l'Ajuntament, i podrà fer-ne ús sense previ avís al guanyador, però es farà constar nom i llinatges de l'autor.

12.- El veredict del jurat serà inapel·lable, i, els casos no prevists en aquestes bases, seran resolts a judici dels organitzadors i jurat.

13.- Les obres no premiades, poran esser retirades pels seus autors en el termini de trenta dies a partir del dia en que es faci públic el veredict del jurat, entenguent-se que re-

nuncien a la seva propietat els participants que no ho fessin en aquest termini.

14.- El jurat podrà declarar desert el premi.

Llucmajor, agost de 1983.

ha cumplit dos anys

Aquest mes de Setembre fa dos anys que veié la llum per primera vegada el núm. 1 de la nostra revista, si bé durant l'Agost ja havíem posat fil a l'agulla.

A més de ser una revista d'informació local i d'opinió hem intentat dur a terme una sèrie d'activitats lligades a temes que ens preocupen com és ara la taula rodona, debat sobre "Una zona industrial i un port a s'Estalella" i la corresponent al 25è aniversari de la mort de la poetessa llucmajorera Maria A. Salvà.

Cada mes, surt una tirada de 800 exemplars que es distribueixen entre els subscriptors i en la venda a botigues especialitzades i locals comercials (botigues de queviures, cafeteries...) i es compta amb una balanç econòmic favorable gràcies a la publicitat dels nostres incondicionals anunciants, ja que encara que l'exemplar es ven a 60 pessetes el seu cost real és de 90.

La vintena de col·laboradors que treballen assiduament per a la revista fa possible l'intercanvi de papers i cada any es celebra una sopar de companyonia per evitar el distanciament que les tasques personals de cadascun ocasiona.

Cada any, pel mes de

setembre, es realitza la renovació de subscripcions així que si el subscriptor no expressa el seu desig contrari, se li renovarà la tarja anualment. També volem puntualitzar que si hi ha algú que té interès en uns números determinats que per causes externes a nosaltres no li han arribat, que es dirigeixi a la nostra adreça i se li remetran el més aviat possible.

Mantenim, mensualment, contactes amb altres revistes a través de continuats intercanvis per millorar el nostre treball i per això, el passat mes de maig, entràrem dins l'Associació de Premsa Forana que inclou gairebé totes les revistes que s'editen a Mallorca, i es celebren reunions amb els seus representants. El mes de juliol, convidats pel president del Consell de Mallorca Sr. Jeroni Albertí, vàrem assistir a un sopar al Puig de Santa Magdalena, juntament amb altres revistes que pertanyen a l'esmentada Associació.

Si dos anys són poca cosa per fer un judici sobre el nostre treball, desitjam fermement que puguin ser molts més per demostrar-ho. Creis-me que és una tasca atractiva, dura, de vegades ingrata i no sempre reconscuda.

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS

Informació: 66 03 17

Cristaleria Llucmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

NOTICIES DE S'ARENAL

(Tomeu Sberr).

TURISME.

La temporada turística ha estat enguany un poc irregular. Mentre en els mesos de juny i juliol hi havia places buides, en el mes d'agost, tot ha estat ocupat. Molta gent, molta animació, sa platja repleta de turistes, molta gent però poc optimisme entre l'hosteleria. Preocupació entre els comerciants, un futur que es veu bastant incert.

Bartomeu Xamena i Simonet, president de l'Agrupació d'hotels, ha mogut tota la premsa escrita i d'altres mitjans de comunicació parlant de problemes d'infraestructura i d'altra mena. Resulta que el batlle de Ciutat, Ramon Aguiló feu unes promeses que encara no ha complert. I això ja fa estona. No podem dir que ja ha plogut perquè

ara plou molt poc, però si que era molt abans de les darreres eleccions. Per altra part en Tarabini Castellani va dir a una reunió amb els hotelers que vendria sovint a tenir unes entrevistes cada setmana o cada quinze dies. I resulta que no ha tornat. Per quins motius?

A la part de Lluçmajor sembla que hi ha més bona disposició. Parlarem amb el senyor Xamena i veurem què diu al respecte.

FESTES A "BAHIA GRANDE" I "BAHIA AZUL".

Hi va haver festes populars a "Bahía Grande" i "Bahía Azul". Coordinador, el delegat de l'alcaldia, Manuel Santolaria. Ambient agradable, molt de bon humor, alegria i desitjos de superació. Es celebrà berberna, concursos, exposició de re-

B. Xamena, president de l'Agrupació d'Hotelers.

Plaça Espanya, 11 bis.

Born, 7 Tel. 66 02 75

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Olegario

TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

trats de Josep Lluís Vila, tennis, proves per a senyors, balls mallorquins, marathons, actes religiosos, actuació del grup "Cop d'Escodra", exhibició d'acrobàcia, campionat de truc i d'escacs, natació i actuació de l'artista Bonet de "San Pedro".

El darrer dia de festa, sopar i ball amb entrega de trofeus, distincions, etc. Allò que no comprenem és com ho feren coincidir amb la diada de Santa Càn-

dida.

OBRES.

S'estan fent unes obres a càrrec de l'Ajuntament de Lluçmajor, per millorar l'assumpte de les aigües residuals. Es tracta de donar més força a les bombes impulsors i fer alguns canvis dins les instal·lacions de la mateixa depuradora.

De totes maneres l'assumpte de les aigües brutes és un problema greu.

CA'N MATIES
BAR - RESTAURANT

TAPES VARIADES
BERENARS

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIO**
ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

El PSOE Llucmajorer: Guanyador y perdedor

Sense cap dubte, el PSOE a Llucmajor era el partit que anava a guanyar les passades eleccions municipals. Pareixia, fins i tot, que seria el guanyador absolut, i no ha estat així. La inèrcia d'un partit guanyador a nivell nacional no li va ser suficient per aconseguir la victòria absoluta.

Perquè ens doni la seva opinió referent a aquest fet i perquè ens digui quina serà la política del partit de l'oposició al Consistori, ens hem entrevistat amb el que encapçalava la llista i portaveu del PSOE, Sr. Tomàs Garcías.

-Quins creis que foren els motius que feren que no aconseguíssiu la victòria esperada?

-Mirant els resultats del 28-O i comparant-los amb els del 8 de maig, la seva opinió i la que va sortir de l'anàlisi del partit és que a les eleccions d'octubre, UCD, tengué 600 vots i el PSOE 4.035. A les de maig, AP en tengué 2.458, UM 1.505 i el PSOE 2.825. UM va prendre més vots al PSOE, i els 600 vots d'UCD anterior es compten com a abstencions. També hem de comptar amb l'absència de S'Arenal en un 45 o/o, i aquesta va ser la que més ens va afectar.

-No creis que pot haver influït el fet del pacte amb UCD i el desgastament polític que sempre suposa estar en el poder?

-Creim que no. Fins a les eleccions del 28-O vàrem tenir 1.000 vots més que a les eleccions del 79.

-Les diferències d'opinió que hi havia a l'hora de presentar candidatura entre els que podria anomenar membres del PSOE històric i els novells, no podria haver estat motiu de la pèrdua de vots?

-Tots aquests que qualifiquem de PSOE històric, vull creure que són socialistes i la dinàmica del partit dins de la seva història ha estat que en cas de discrepància es resol a través de l'assemblea i aquesta donà suport a la candidatura en un 85 o/o.

D'aquests, que podríem dir-ne històrics hi ha hagut tres baixes, que personalment crec que són degudes a discrepàncies amb l'execu-

nosaltres sinó que s'abstinguessin o que se votassin ells mateixos i nosaltres els donaríem competències en el govern del poble. Aquesta proposta fou denegada, ja de tot d'una, pel portaveu del grup, Sr. Miquel Clar, dient que mai no con-

batle socialista a l'Ajuntament de Llucmajor. La 2a. va ser donar suport al Sr. Manresa com a batle i a canvi de la 1a. tinentia de batle la pedania de S'Arenal, les comissions d'Urbanisme, Govern i Hisenda, i per a ells, les de Cultura i Esports, i Sanitat i Serveis socials. Dos dies després, la contesta a la proposta fou també negativa.

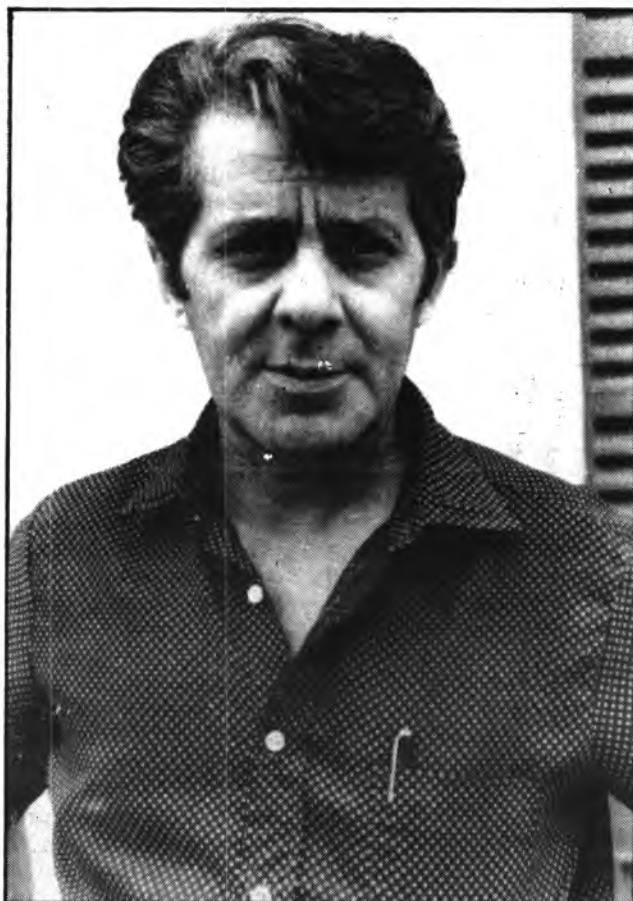
-Referent a urbanisme, com creis que marxarà el nou Pla, tenint en compte els que l'han de dur a terme i la seva actuació davant els problemes i infraccions actuals?

-Som molt escèptic referent al nou Pla d'urbanisme, tenint en compte l'actuació, fins avui, del nou Ajuntament. Hi ha una total tolerància. No vull anomenar casos concrets perquè el partit dins poc temps farà una moció al Pla presentant una relació de les il·legalitats que s'estan desenvolupant. Fins i tot m'atreveixo a dir que l'Ajuntament funciona dins la il·legalitat.

-Quina línia pensa seguir el vostre partit per vetllar pels interessos del poble?

-La línia de l'oposició. Estar al lloc on ens ha posat el pacte AP-UM. Intentarem fer una oposició constructiva presentant alternatives, la qual cosa pensam que serà difícil, ja que les nostres propostes no són tan sols estudiades. Creim que pel bé del poble hauríem d'arribar a fer propostes dolentes i així es decidrien per les bones. Si proposam lo millor, això és automàticament desestimat.

I. Barceló.

L'AJUNTAMENT FUNCIONA DINS LA IL·LEGALITAT

tiva de l'agrupació.

-Es diu pel poble que oferireu donar suport a UM per fer batle el seu candidat. Es veritat, això?

-Efectivament. Nosaltres vàrem tenir una reunió amb UM i li vàrem fer dues propostes: 1a. —No que ens donassin suport a

sentirien que hi hagués un

AI, NINETES

"Ninets i ninetes, si voleu anar tranquils pel carrer, votau apé" repetia una veu angelical d'indefensa criatura manipulada per la megafonia propagandística de la coalició que actualment té el poder municipal.

Vos ne recordau, de les inacabables pallisses musicals que ens pegaven des dels altaveus fixes a plaça o a aquell cotxe verd que pareixia que no s'havia d'aturar mai de passar per davall les nostres finestres? Vos ne recordau, de l'implacable volum que feia distorsionar els altaveus i emmalaltir els cucs de moltes d'orelles ciutadanes?

Per sort, ja fa temps que la campanya electoral va passar (parl d'orelles, no de resultats) i amb ella va fugir la febrer discotequera dels politiquets locals.

Mirau si no: un hora-baixa d'estiu, a plaça hi feia fresqueta, un comerç, situat quasi a veïnat del lloc des d'on els altaveus ens havien bombardejat; tenia posada música que escoltaven alguns dels qui seien per allà. Vos puc garantir que la música era molt millor, estava més ben reproduïda tècnicament i sonava molt més fluix que les lletanies electorals. Però amb aquest Don Toni (Zanoguera, clar) va enviar un

municipal per fer baixar el volum de l'aparell, perquè molestava la gent.

Idò, vaig pensar jo, és gran meravella com pot canviar en pocs dies l'actitud d'una persona, i de cop fer-li veure que els sons excessius poden molestar. Llàstima que no hi haguessin pensat abans de fer-nos passar aquells 15 dies de trista memòria. Ara que pot ser bé que hi pensassin, però posassin per davant del respecte als ciutadans, la necessitat d'aconseguir vots, mal fos a força d'esqueirar nit i dia.

Així i tot va bé, meditava jo, reconfortat; aquesta nova preocupació pel benestar de les nostres orelles, caps i nervis en general ens pot salvar de molts de moments desagradables.

Però els dies no s'han aturat de passar, i les meves esperances no han trobat resposta: nit i dia, una guarda de pocavergonyes, armats amb motos i cotxes a "escape" lliure segueixen fent carreres i exhibicions renoueres pels nostres carrers sense que ningú no faci res per impedir-ho.

Ai, ninetes, ni pel carrer ni dins ca nostra podem estar tranquils, si el senyor batle i tot el consistori no fan res per evitar que aquesta colla de terroristes sònics ferin les nostres orelles, interrompin el nostre sò, ametrallin el nostre sistema nerviós. I no sols són els que dèiem ara. També deveu haver sentit els saraus que organitza el personal que recolleix els fems si per mala sort troben un cotxe que no deixa passar el camió. Primer un bon concert de bocina, i quan surt l'amo del cotxet en qüestió, una bona insultada. Crec que tractant-se de gent que, al cap i a la fi, fa feina per a la comunitat, haurien d'anar més alerta en tractar amb la gent. El respecte mínim ha d'esser ineludible.

No fa un mes vaig veure com el camió del fems feia un cop a un cotxe, li

rompida l'intermitent de darrera (el de l'esquerra per més senyes, i el cotxe era un R-7 vermell fosc, aparcad al carrer del Convent). Després, el camió se n'anava sense cercar l'amo, ni deixar cap nota. I algú pagarà la reparació. I així anam.

I més encara, com punyetes podem anar tranquils pel carrer, ninetes en cotxe o ninetes a peu, si al moment menys pensat ens pot envestir una bicicleta o un motoret en direcció prohibida? Tots aquests problemes, amb els mesos que duu format el consistori, ja es podrien haver començat a solucionar. Tots aquests i molts d'altres. Perquè per això són elegits els Ajuntaments, i per això es manté una política municipal.

UN PRINCIPI TRANQUILITZADOR.

Vos haureu fixat que, un poc més amunt, he escrit Don Toni i no D. Antonio. El motiu d'aquest canvi és l'aprovació de la "normalització lingüística municipal". Les mesures sobre els noms de carrers, documents de l'Ajuntament, publicacions, consultes als "entesos", em pareixien bé en principi, maldament les trobi un poc massa tímides i no estiguessin massa segurs d'això dels plaços prudencials i "així com sigui possible".

Un altre dia en parlaré més amplament, però mentres tant, de manera provisional (que estaria molt content que pogués estar definitiva) direm el nom del Batle en la nostra llengua, en Català. I el d'Unió Mallorca també, maldament al seu programa diguessin mentides, a nivell d'Illa; perquè el "xiste" aquell del programa que prometia protecció per als espais naturals, i duia pintat un lleteret que posava "Parc des Trenc" ha resultat esser una mentida trista i feresta.

Vívelo con Fura

(Si quieres, puedes)

En la Red Seat sabemos que te gusta el Seat Fura. Porque la verdad es que no hay otro coche como él. Con tanta fuerza. Míralo bien y verás que lo tiene todo (el mejor equipado de su clase). Todo lo que tú le pides a un coche para ir por la vida con empuje, con ganas, a tu aire.

Venga, atrévete. Acércate a cualquier Concesionario de la Red Seat y pregunta por el Seat Fura... Entra y verás como es un coche especialmente para ti. ¡Ah! y si crees que es mucho, que

no puedes, que está por encima de tus posibilidades... es que todavía no conoces las facilidades que te ofrece la Red Seat. Financiación a largo plazo, más por tu coche usado, todo lo que te haga falta. Ven a la Red Seat y compra un Seat Fura.

Es un valor en alza... que cada día va a más.

SEAT FURA

Red Seat: La garantía más fuerte.

SEAT

Rubí Automóviles Lluçmajor, S.A.

Carretera s'Arenal s/n. Tel. 66 02 34
LLUCMAJOR
Exposició a C. Terral, 4
S'ARENAL

SANTA CANDIDA PATRONA.

Ja han tornat passar les festes de la patrona de Llucmajor. Ja fa un any que, al so de les xeremies, com un nanet impacientador i festiu, vaig comparèixer disposat a donar la murga.

Enguany, com que el dilluns era el dia de la Mare de Déu d'Agost, les festes han durat un dia més. Això va permetre introduir al programa una novetat que consider significativa: parl de la vetlada de ball mallorquí. Ball, aquest pic, de veres, vull dir ballar i no de mirar ballar.

Clar que no tothom ho va entendre així. Parl, per una part, d'alguns grupets que a algun moment va semblar que volien convertir la festa en allò que no era ni havia d'esser: una competició. Però, sobretot, em re-

feresc a la invasió del lloc que el balladors necessiten per a moure's sense noses. Els espectadors obliden que, a aquestes manifestacions, com a jugar a cartes, els de defora són de cartró, es a dir, el seu dret a mirar està subordinat al dret a ballar dels que així ho volen fer.

El resultat va esser la incomoditat i les molèsties que hagueren de sofrir els que volien ballar. Trepijades, colzades, sempentes i estretors que s'haurien pogut evitar amb un poc de respecte per part de sectors del públic, o si l'Ajuntament s'hagués preocupat de fer compondre les cadires adequadament, com ho havia fet la nit abans per a la berbena. O és que hi ha actes de primera i actes de segona?

Per a acabar amb aquesta vetlada: un aucellet m'ha contat que les oronelles ana-

ven ben empenyades perquè la Casa Consistorial tenni les portes tancades. Aquest pic tenien tota la raó. Ara falta veure si piularen tant contra l'Ajuntament de dretes com piularen contra el de centre esquerra. I ja que xerràvem de cadires, un altre show ben llastimós va esser el que es va organitzar el temps del concert de la Banda Municipal al Passeig. (No comentaré ara l'actuació de la Banda, perquè no som crític musical, i tots ja sabeu que pas un guster de sentir-la, que quan toquen coses d'En Gerswin estic a punt de tornar boiet de gust que pas i que trob que es mereixen un bon enfilai d'elogis).

Idò resulta que els organitzadors havien calculat molt malament la gent que aniria al Concert, i quan aquest va començar n'hi havia més de drets que d'aseguts. Amb aquestes arri-

ba un camió municipal carregat de cadires i la Banda va haver de tocar la segona acompanyada per unes completes de pataplím pataplím que feien empegueir.

Renyada tant per a els organitzadors com als que no pogueren esperar a daval·lar les cadires a que la banda no tocàs.

I sa darrera: donat l'èxit de "JARCHA" i la manera que animaren i feren ballar la gent, a les berbenes de l'any que ve, vendrà l'escolania dels Blavets de Lluc.

Ara ja acab: la inversió feta per als mundials de bàsquet Junior a Llucmajor ha estat un "exitasso": el nom del nostre poble és conegudíssim per la Xina i Angola. Però lo que es per als mitjans de comunicació... (Quins ridícul, quin ridícul).

En Pau dels Cans.

Us oficial del català dins l'Ajuntament

Mentre enllestíem el número corresponent al mes d'agost, l'Ajuntament aprovava per unanimitat els principis i normes generals que determinaran la cooficialitat del català i el castellà dins el Consistori.

Aquests principis generals iniciaran el procés de normalització lingüística dins l'esfera oficial del nostre Ajuntament. Per aquest motiu s'ha establert que:

1) El català i el castellà són les llengües oficials del Consistori.

2) Tot ciutadà té dret a usar la seva llengua en les relacions, orals o escrites, amb l'administració. També té dret a esser informat i servit per l'administració en la llengua oficial de la seva elecció.

3) Els rètols dels servicis municipals, negocis, delegacions, arxius, fitxers, cartells, etc. s'escriuran en català, sempre que la versió catalana sia semblant a la castellana. Exemples: Secretaria, informació, urbanisme, etc.

4) La documentació remesa als ciutadans se realit-

zarà en català i en castellà.

5) Els escrits que els ciutadans adrecin als organismes municipals, podran ser en català o en castellà.

6) Tots els topònims del terme de Llucmajor tendran com a única forma oficial la tradicional.

7) La rotulació dels carrers es farà en la llengua de Mallorca i les formes escrites incorrectament seran corregides.

8) Finalment, l'Ajuntament crearà un servei d'assessorament lingüístic per ajudar als funcionaris a utilitzar correctament el català i traduir o corregir els textos de l'administració municipal.

Les bases legals d'aquesta disposició municipal són la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, el Reial Decret de 10 de maig de 1.979 sobre l'ús de les llengües no castellanes dins les Corporacions locals.

La base tècnica és el "Programa de Normalització Lingüística" presentat pel PSM i aprovat per l'Ajuntament de Palma l'any 1.981. De totes ma-

neres les disposicions de l'Ajuntament ciutadà sobrepassen les aprovades pel nostre Consistori, tant en l'especificació dels objectius a aconseguir com en els mitjans posats a l'abast per

fer-lo possible. El mes que ve farem una anàlisi més detinguda d'aquests projectes i de les bases legals amb què se sustenten.

M. Garcias,

CaRTeS
C: Esperança, nº 2

SOPAR DE COMPANYYONIA

El passat dia 19 d'Agost, es va celebrar la XIXa. edició del sopar de companyonia dels alumnes del Col·legi de Sant Bonaventura de Llucmajor que cursaren el batxillerat entre els cursos 1959-60 i el 64-65.

Assistiren els següents companys: Gori Andreu, Francesc Bonnin, Jaume Bonet, Celso Calviño, Damià Font, Miquel Pascual, Miquel Puig, Toni Rafal,

Climent Ramis, dels devut que formaven el curs.

Durant el cafè i copa, es va decidir que la pròxima edició, la XXena tenguí caire excepcional, com una prova de l'extraordinari que se vol celebrar en fer vint-i-cinc anys.

La possibilitat d'una aproximació al Col·legi altre vegada, fou també tractada.

Existeix a Llucmajor un altre grup de co-alumnes que mantinguin un contacte semblant?

Molt cordialment,
Climent Ramis

ELS OUS EN TERRA

Després d'haver llegit detingudament l'article "Piulant i criticant" de la revista "Sa Veu de Llucmajor", al no. 31, no puc més que rebatre l'au "Phoenix en alguns punts per tal de tractar-nos de creguts i ignorants. I dic tractar-nos, ja que com a membre de 'LOCB a Llucmajor em sent al.ludida.

1.-La finalitat de l'Autonomia és bé una altra (i ho deveu saber) que no la de recobrar ancestrals costums i festes de l'avior, si bé és prendre seriosa consciència del significat de POBLE, que tenim.

2.-Com a secretària de L'OCB a Llucmajor puc assegurar sense por d'equivocar-me que l'esmentada

entitat no tan sols no és ni de prop fer-hi una filial del Partit Socialista de Mallorca sinó que no té res a veure amb aquest, ja que el PSM és ben clar un partit polític mentre que l'Obra (supòs que també està prou clar) és una entitat cultural (i sense considerar-se toixarruda). De totes maneres estic ben sorpresa que algú gosi fer una afirmació tan contundent quan és totalment errònia.

Si que és veritat que molts de simpatitzants del PSM són socis de L'OCB però dins aquesta tenim gran quantitat de socis que pertanyen a diferents partits (la gran majoria no pertany a cap): des del PSOE, UM, fins a la dreta més conservadora, com és el vostre cas.

Quant al fet que el PSM i l'OCB s'havien cregut tenir l'exclusiva cultural és un gran disbarat (n'hi ha hagut d'altres, de grups, que sí que s'ho havien cregut i sabeu ben bé qui són). Simplement i malaurament, eren les dues úniques que semblaven tenir interès pel que en deis "lo nostro". Benvingudes sien totes aquelles agrupacions que en nom de la cultural treballen per recobrar la nostra identitat cultural i històrica.

3.-Les festes populars, contràriament al que suposau, no tenen el fonament religiós al qual vos referiu, sinó ben pagà, i, fins i tot, algunes es remunten molt abans de l'era de Crist. La festa de Sant Antoni, per exemple, era la festa de l'hivern com ho era també la de Nadal, i la d'estiu, per a Sant Joan Baptista. Totes aquestes festes tenien a veure amb la fertilitat de la

terra i sovint plagades de símbols sexuals. El que va fer L'Església fou adaptar-les ja que no podia llevar-les d'enmig. I si no, llegiu: "L'arrelament que aquestes cerimònies varen tenir a l'antiguitat fou tan considerable que, l'Església, davant la impossibilitat de fer-les desaparèixer, va optar, hàbilment, per integrar-les, trasmutant el seu sentit (...). No fou, emperò, una comesa massa fàcil. Més aviat va ser un procés llarg i treballós, doncs, davant determinades situacions crítiques, fins i tot els propis ministres feien ressorgir els vells ritus pagans"(1).

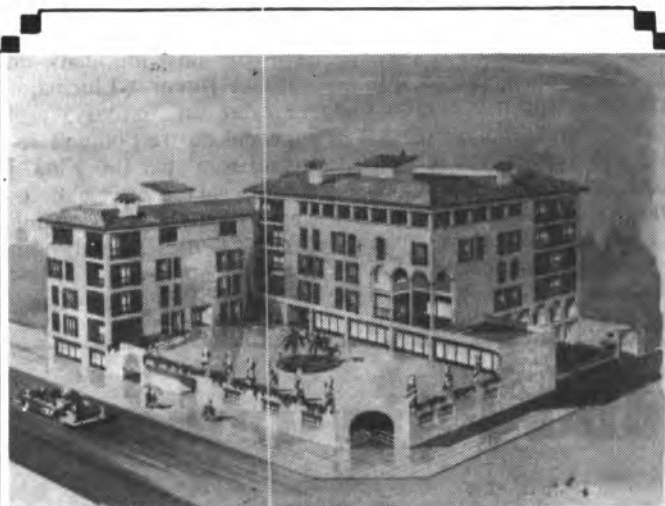
4.-Les cançons de picat o de tema sexual són presents en totes les civilitzacions. No són les úniques per defensar ni se'ls vol donar més ni menys valor del que tenen. Senzillament, hi són, i després d'una llarga època de censura, on vos hi devieu trobar d'allò més bé, feliçment han pogut veure la llum i formen part, en la mateixa dosi de les de qualsevol altre temàtica, de la nostra cultura popular, malgrat vos sàpiga tant de greu.

5.-Si l'anterior Consistori va fer un desbarat eliminant l'ordre clàssic de la nostra festa, aquest, llevat de la restitució del Cadafal no s'ha vist altra diferència.

L'únic que aconseguíen aquestes orenelles amb el seu escainar (això no pot dir-se piular) és pensant-se fer la Seu plena d'ous, fer tots els ous en terra.

C. Font

1.-G.Genovart, "Psicoanàlisi de la festa de Sant Antoni". LLuc, gener-febrer, 82 no. 701 -p. 6.

VENDA DE PISOS, DUPLIX I APARCAMENTS

Ca'n Tià Taleca

Entrada: Carrer Campos

Superfície pisos: 111 a 124 mts. 2

Superfície duplex: 120 a 130 mts. 2 i terrasses

Dormitoris: 3 a 4

Bany complets: 2

Trespols de Ceràmica

Fusta de Nord

Façana de marès amb doble tabic

Terrassa comú a primera planta,

350 mts. 2

sobre-terrat, 300 mts. 2

Ascensor

Aparcaments subterranis

PROMOCIO I VENDA:

Ca'n Tià Taleca - Tel. 66 02 79

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

El músic Joan Xamena (II)

(Arnau Tomàs).

Durant molts d'anys de la meua joventut, vaig fer feina com a impressor, els primers, com aprenent a la impremta d'Alfonso Pablo, després a la de Jaume Salvà, i darrerament, a la Impremta Moderna de Miquel Barceló. Com que a totes aquestes imprentes treballava com a mestre imprescindible, en Joan Xamena, vaig poder aprofitar aquesta circumstància, tan per aprendre l'art de caixista, com per conèixer la personalitat d'en Xamena, amb totes les seves virtuts i els seus defectes, d'una vida viscuda intensament, plena d'anècdotes inoblidables, moltes d'elles ocasionades per la irresistible tendència que tenia mestre Xamena de corregir qualsevol falta, tant ortogràfica, com de caire literari, vengués d'on vengués, tant si l'autor era el Superior del Convent com el Reverend Mn. Bernat Trobat (E.P.D.).

L'època de la sortida del nou Setmanari local, "La Semana", l'any 1.936, publicació deguda a la iniciativa de Jaume Salvà (Es Capser) que tenia els tallers al carrer del Born, va ésser molt propícia per les inquietuds literàries i culturals del mestre Xamena, a més de les professionals, ja que, redactava a mà els Editorials i altres notícies i notes periodístiques i era també el qui componia moltes de les seves paraules amb

"El Torbellino",
banda còmico-
taurina musical,
fundada i
dirigida
per Mestre
J. Xamena

lletres de plom, compaginant finalment totes les pàgines de "La Semana", i la consegüent correcció de tot el periòdic, abans d'imprimir tots els exemplars.

Però "La Semana" va tenir la desgràcia de néixer a un temps on la tensió política que acabaria amb una guerra civil, dificultava tota acció periodística de caire independent. Així, Xamena, per molt que als seus Editorials demanàs serenitat, no ho pogué aconseguir, ans al contrari, no va servir més que per produir les ires i l'inconformisme d'un sector, que no hi va estar d'acord, ni molt manco, amb el que deia Xamena, dels incidents que es produïren en aquells dies pròxims a l'esclat del Moviment. I no podien ésser més conciliadors les paraules de Joan Xamena:

"Quisiéramos que nues-

tros lectores supieran comprender el motivo de abstenernos de hacer un comentario directo sobre los sucesos acaecidos el 14 de Abril. Solo podemos decir que los lamentamos y que nuestro más noble deseo es que no vuelvan a repetirse..." No debemos olvidar que hay cosas que se sabe como empiezan, pero no como acaban..."

"La chulería debe desaparecer de nuestras costumbres políticas, y debe imponerse la urbanidad y el buen sentido en el desarrollo de todas nuestras contiendas..." Es un prurito ridículo y criminal el de emplear el nombre de España para menesteres de baja política y los que tal hacen demuestran que lo que menos les importa es, precisamente, España".

Allà on no tenia molts de miraments Xamena era

amb els temes relacionats amb la música, la seva gran passió. Per allò mateix les seves crítiques al moment musical de la ciutat no tenien pietat. Així a un Editorial sobre "Cultura musical" deia les paraules següents:

"Las agrupaciones musicales de nuestra ciudad son producto casi exclusivo de la improvisación, y sus elementos ejecutantes, generalmente, no han tenido la pre-educación indispensable para figurar como tales. No es extraño, por lo tanto, que dichas Agrupaciones, al ejecutar composiciones de acentuado matiz expresivo, den un resultado absolutamente nulo y contraproducente. Y cuando se trata de música clásica, de grandes autores, el hecho de ponerlas en programa constituye una insensatez..."

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

La Casa

L'altre dia de pagès regirant uns fulls, polsosos i groguencs de dies, que s'amuntegaven a un cornaló de "La Raconera" tapats per un caramull de llibres vells i per una terranyina tan antiga com ells em va caure a les mans una quartilla arnada i amb senyals més que evidents del pas del temps que no perdona.

Com que sé que a la nostra "Raconera", talment com si d'un antic caixó de sabater es tractés, a vegades s'hi troben les coses més inesperades o estrambótiques, per exemple: paraules que el gota a gota de la castellanització (lenta, segura, eficaç i televisiva) hi han arreceirat, vaig pegar-li una ullada.

A la quartilleta terrosa hi figurava una llista de mots distribuïts en dues columnes i encapçalats per un títol: "La casa" seguit d'un sots-títol on es llegia: "Relació mínima de certs mots que no hauríem de fer servir".

Aquell repertori, que vos transcriuré al final, contenia unes dotzenes de barbarismes relatius a la casa amb les corresponents formes catalanes aconsellables. Pel que he pogut comprovar, l'anònim autor d'aquella fulleta, confeccionada amb una cal·ligrafia molt presentable per cert, va tenir ben presents, entre altres, al menys dos llibres altament recomanables pel qui estigui interessat en tot això tan extravagant de parlar, i/o escriure, la nostra llengua amb pulcritud i correcció: un era el "Nou vocabulari de barbarismes" de E. Figueras i R. Poch (Manuals Lingüístics Barcino, 8, Barcelona, 1.973) i l'altre, "Vocabulari de barbarismes del català de Mallorca", de Jaume Corbera i Pou (Promotora Mallorquina de Mitjans de Comunicació, S.A. Palma, 1.983). Aquests manuals ocupen (com es podrà veure) un lloc de privilegi en els prestatges de la nostra "raconera".

Davant l'enorme quan-

titat de barbarismes que podem detectar en el lèxic habitual (i la llista de mots relacionats amb "La casa" n'és un exemple excel·lent, i descoratjador a l'ensens) **quina ha d'ésser la nostra actitud?** Crec que un poc d'atenció ens ajudarà a descobrir aquests elements indesitjables i llavors un petit esforç possibilitarà el seu rebuig i la conseqüent substitució per la paraula mallorquina (catalana) corresponent. La nostra ha d'ésser per tant una **actitud activa**. Sense exageracions ridícules, però ulls vius i orelles dretes! I a anomenar les coses pel seu nom. Sense vacil·lacions. Pensem que el mal s'ha introduït fins molt endins i si no hi posam remei en pagarem les conseqüències.

Per a conèixer els castellanismes hi ha possibilitats d'establir un cert mètode al qual a "La Raconera" (de manera informal) ens anirem referint. Sense córrer però sense aturall. Començarem del més senzill i elemental, i, si algú opina que vulgaritzam massa, millor per a ell (senyal de ja en sap i no ha mester perdre el temps furgant per raconeres: pot envestir pel camí d'enmig).

Els barbarismes més fàcils de descobrir són aquelles paraules que es distingeixen del castellà tan sols en la **manera** de pronunciar-les i que conviuen amb la forma catalana, la qual encara és totalment viva, i de fet, molt més emprada que la castellana:

"ESCALERA" per "escala", o tal volta "BIS-SAGRA" per frontissa" (això per a algun autor són "barbarismes") De passada direm que a "La Raconera" "feim esment sobre tot els castellanismes dins el conjunt més ampli dels barbarismes per raons evidents.

Molt més perillósos (perquè el seu nivell de fixació és molt més important) són uns castellanismes (clars des del punt de vista de la forma) que el costum o l'hàbit (mal hàbit) han introduït i que han estat tan ben assimilats que costen grans esforços eliminar-los dels nostres registres lèxics habituals. Els exemples clàssics d'aquesta mena són mots com: "BUENO" ("bé"), "ADIOS" (adéu), "HASTA" (fins)... A la llista trobada a "La Raconera" n'hi ha una catefa: "ADELANTE!" (qui de nosaltres gosara dir: "Jo sec "delante" d'en Jaume" ("CARPINTERIA" (ja estaríem ben arreglats si haguéssim de mester un "Carpinter"!), "LAVADORA" (pensau amb la cara d'un "amo" de fa una setantena d'anys quan sa "madona" un dia de bugada li digué: "Avui estic cansada i no podré "Lavar" es llençols!"),... i així successivament.

Aquests tipus d'incorreccions constitueixen un vici lingüístic contra el qual ens hem de "vacunar" si volem dur a terme la nostra normalització individual.

Abans de passar a la llista no puc estar sense dedicar uns mots a una de

FURGONETA SHERPA DIESEL

6 velocitats

6 litres per 100 Km.

motor de 1800 c.c.

TRIUMPH ACCLAIM

Un automòbil compacte, complet i amb un increïble nivell d'equip. La seva avançada ingenieria el converteix en un vehicle dinàmic i del baix consum de 5'8 l./90 qm.h. Gasolina normal. Manual de 5 velocitats i en versió automàtica.

VENDA I SERVEI A:

Austin

Morris

Jaguar

Rover

Triumph

LLUCMAJOR
Taller BERTON
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 08 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/. Aragó, 138
Tel. 27 82 46

les paraules que hi surten. Es una d'aquestes "barbaritats" excelses amb que amb creixent freqüència som obsequiats pels "fino-parlants" de mèrit. Em referesc naturalment a "MADERA". Paraula que "normalment" sentireu al costat de "moble" ("moble de maderà") o "cuina" (en el sentit de "mobles de cuina: "cuina de maderà") per enfrontarlos als mobles i "cuines" de material "sintètic". No hi notau en aquesta denominació una certa "categoria"? Una subtil relació entre el preu, o la qualitat, de l'objecte de "madera" allò que tota la vida ha estat "fusta", noble o grossera però "fusta" i foris?

Passem però al vermell de l'ou de la nostra xerrameca: la cinquantena de paraules que qualche brusquer desenfeinat va copiar a una fulleta insignificant qui sap quant, com i perquè. Que ens faci bon profit!

Barbarisme Forma correcta

Adelante endavant
Adorno . . ornament, adorna-
ment, adorn
Alambre, -ada . . fil de ferro,
filferro (tancat de...)
Alfombra . . . catifa, estora
Almacén magatzem
Alquiler lloguer
Aplic, aplicue . . llum aplica-
ble, llum de paret
Aposento cambra, habitació

Aseo lavabo, lligador,
alberjó
Banyo (quarto de...)
bany, cambra de bany
Barandilla barana
Biombo mampara
Bissagra frontissa
Botiquín farmaciola
Bóveda volta
Bovedilla . . bigada, corbada
Buhardilla porxo
Carpinteria fusteria
Ebano banús, èben
Enxufe enxufador, endoll
Fontaner . . llanterner, llauner
Grifo aixeta
Hormigón formigó
Lámpara llum, llàntia
Lavadora rentadora, mà-
quina de rentar roba
Lavaplatos
Lavavajillas . . m. de rentar
plats, rentar plats, rentaplats
Llavero clauer
Madera fusta
Manguera mànega
Marco marc, vasa
Mármol . . marbre ("mabre")
Mimbre . . vímet, vima (fem)
Palacio palau
Passillo . . passadís, corredor
Rascacielos gratacel
Recibidero
Recibidor rebedor
Rejilla retxadet, reixeta
Salón saló
Sillería jocs de cadires,
cadiratge
Tabic, tabique . . mitjanada
Texto sòtil, tregina, da,
sostre
Toldo vela
Tubo tub
Tubería canonada
Vivienda habitatge
M. Sbert 1.983

Xerrades de cafè

Campionat del món de bàsquet a Lluçmajor.

-Què no has anat an es partits de bàsquet mundial que s'han jugat an es nostre pavelló?

-No, perquè a més de sa meua poca afició en aquest esport, amb aquesta calor, es temps que tenc lliure l'aprofit per a prendre "baños" i fer horeta.

-Es partits se jugaren es vespre...

-Es vespre prenía la fresca a ca nostra llegint s'"Interviú".

-Veig que, com tu, n'hi ha molts, perquè s'aspecte d'es Pavelló, en es partits que s'han jugat a Lluçmajor, ha estat molt pobre. No hi havia quasi ningú...

-No em ve de nou. Tots sabem, i es que no hi saben és perquè tenen ets uis clucs, se poca afició que hi ha a Lluçmajor, an es bàsquet.

-Però es tractava d'uns Campionats del món...

-De bàsquet Junior. I maldament haguessin estat per sa màxima categoria, es resultat seria es mateix de manca d'assistència. Sa gent, en s'estiu, no es mou d'es seu lloc de vacances, i manco per un esport com es bàsquet. Es futbol encara crida més gent.

-També és ver que fer coincidir aquest Campionat mundial amb el torneig de futbol Ciutat de Palma, és de poca vista p'ets organitzadors.

-Homo!... Si són com es de Lluçmajor, que no han de pagar ells...

-Així i tot, es una llàstima, perquè es veren uns partits de bàsquet, realment bons.

-Sols mancava que haguessin estat dolents. Saps que costarà an es nostre Ajuntament, sa broma d'aquests mundials?

-No, però em figur que

valdra lo seu.

-I lo nostro, perquè se-rem noltros que pagarem aquests tres milions que diuen que costarà.

-No serà tant.

-O tal vegada més...

-Si sa gent hagués correspost com s'esperava d'un esdeveniment esportiu com aquest, ses pèrdues no haguessin estat tan grosses. Passa que es llucmajorers són de via estreta i no sabem correspondre com pertoca quan es tracta de posar mà a sa cartera.

-Tampoc no vengueren es forans, i eren ells que havien de venir. Només mancaria que es nostro Ajuntament, a més de posar es Pavelló, sa propaganda i tota la resta, esperàs que es llucmajorers li cobrissin es presupost. Això seria pagar un impost esportiu de bàsquet, per partida doble.

-De totes maneres, jo crec que han vengut més, pocs llucmajorers d'es que esperaven.

-Idò per aquest caire també s'han errat ets organitzadors. Perquè era d'esperar. A Palma i tot, celebrant es partits més importants, ses tribunes estaven desertes...

-Crec que no en tornaran tenir ganes es responsables de Lluçmajor perquè després de treballar tant perquè tot sortís bé, i després de tenir tant poc públic i tantes pèrdues...

-No ho diguis tan convençut. Et record que no paguen d'es seus, i això no els afecta tant. I sempre poden argumentar que han contribuït a alçar es nivell esportiu i cultural d'es poble, i tots contents.

-Tots contents?

-Homo!...! Almanco es que entraren de franc. Que, diuen, eren es cinquanta per cent d'es públic...

UN QUE ESCOLTAVA.

LLUCMAJOR

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

Als 30 anys de la mort de Fra Miquel Caldentey a Lluçmajor

Cel, amor i estrelles en la seva inspiració poètica franciscana

La mort d'una persona estimada és, a més de trista, molt dolorosa ja que sempre es pensa que les demostracions de l'afecte, quan aquella vivia, foren poques per les moltes que es mereixia. Si per a Unamuno el sentiment tràgic de la vida és el traspàs, per a nosaltres és la buidor i la solitud pregonament sentides enfront de l'esdevenidor. Aquest és, crec el sentit existencial verament cristià amb el desig d'abraçar tots els dies la creu.

No ben complits 17 anys de la meua vida, vingué destinat al nostre Convent de Sant Bonaventura Fra Miquel Caldentey —era el setembre de 1.949— fra-ret franciscà, el més humil i el més savi que, amb joia sempre exultant, omplí els millors anys juvenils ja com amic ja com a professor modèlic. La Comunitat franciscana de Lluçmajor era la següent: PP. Miquel Tous i Gaià, Rafel Ginard i Bauçà, Antoni Rigo i Mestre, Joan i Miquel Caldentey i Vidal i els germans llecs FF Jordi Riutort i Pere Miralles. El primer d'ells era el superior; va ésser professor de Religió del nostre Col·legi de Can Jaqueta, escriptorista notable i especialista del Nou Testament, llatí —a ell devem les inscripcions de la creu comme-

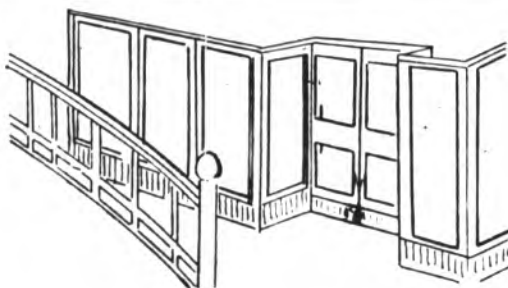
morativa de Jaume II al Camp de Batalla— i finalment lul·lista insigne. El segon, P. Ginard Bauçà, dedicat plenament als seus grans amors del ministeri sacerdotal i al Cançoner Popular —que s'agradava de recórrer les nostres possessions a la recerca de la poesia viva entre els pagesos solament preocupats per les quotidianes feines i les problemes de la manca d'aigües i dels sembrats que patien set i no arribaven a granar. El tercer, P. Rigo Mestre, d'Ariany, dedicat durant cert temps a l'ensenyament de les primeres lletres i després de Director espiritual a través del Sagrament de la Penitència que administrava a la capella de Santa Rosa de Viterbo. El quart P. Joan Caldentey, vertader home de combat, modelant caràcters, formant voluntats, afermant les virtuts més heroïques, defensor de la Cultura Superior perquè arribàs fins als joves i joves neta més humils i necessitats del nostre poble —que ara ho demostren evidentment les seves grans obres socials del Col·legi de Sant Bonaventura, Patrona Social Femení, Ateneu R. mon Llull i fins i tot La Catèquesi—, com autèntic llucmajorer pels seus sentiments i per la llarga permanència a la nostra ciutat, des del 1.928

fins el 1.951. El cinquè, P. Miquel Caldentey, germà no sols de sang sinó d'esperit de l'anteriorment esmentat, sacerdot exemplar, digníssim mestre que enaltí tots els llucmajorers que el tractàrem, deixant entre ells un record inesborrable.

Els quatre anys que visqué entre nosaltres —des del 41 fins els 45 de la seva edat, els darrers de la seva vida— foren els de la seva eclosió religiosa i literària, ja que dedicava no sols gran part del dia, sinó també ho-

res de la nit, enfebrat per plasmar les seves idees al paper, fruit de la seva maduresa intel·lectual tant a l'Heraldo de Cristo com a la premsa diària de l'Almudaina i El Baleares, sens comptar els quaderns de les revistes mariològiques i lul·lianes que eren la seva especialització. Recordem que també dedicà intenses investigacions a glossar l'obra de Fra Junípero Serra —ell se sentia lligat a Petra per part de la seva mare, Maria Vidal i Magraner que era na-

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS**

**ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

diua d'aquella volguda vila—; des de Lluçmajor sentí com ningú l'obra de reconstrucció de l'Estudi General Lull, lià del qual va formar part com a vocal del seu Consell Rector i impartint l'assignatura de Religió entre els seus alumnes. El 2 de novembre de l'any 1.950 va assistir a Roma com a membre de la Majoricensis Scola Lullística quan Pius XII va proclamar el dogma de l'Assumpta, acompanyat pels nostres amics i paisans, Antoni Ripoll i Matias Quart.

Sabíem que Fra Miquel Caldentey —ben digne d'aquell Fra Miquel d'Esplugues, autor de La vera afígie del Poverello— venia a Lluçmajor precedit d'una fama notòria especialment per les seves obres profundes amb el seu penetrant olor de romanins de Randa, com "LAS FLORECI LLAS LULIANAS" i "REMINISCENCIAS LULIANAS" en la obra reformadora del Concilio de Trento", ambdues publicades a la ciutat de Mallorca l'any 1.946 i l'edició preparada i anotada juntament amb el P. Miquel Batllori i "Obras literarias de Raimundo Lulio", Bac, Madrid 1.948. Les seves col·laboracions de "Glosas Evangélicas" tots els diumenges de l'any a les columnes de l'Almudaina i després els treballs literaris de la secció "Vivir y filosofar" del periòdic Balears eren lleugeres per un públic nombros, coneixedor i simpatitzant de l'autor. Però els que més ens alegrem de la toponímia de la vida de la pagesia que és el propi món nostrat fruit més de les poesies de Fra Miquel Caldentey. Si era gran la seva inspiració, també ho era la seva fecunditat quan tractava amb equilibri perfecte de fons i de forma el paisatge de la Marina i de la Muntanya. De les dues es demostrà admirador i coneixedor fins al punt de tractar-les indistintament amb la seva variada mètrica. Tenim aquella inefable Alfàbia la Bella, publicada a "Heraldo de Cristo" l'agost de 1.949, de la qual són bona prova aquests versos:

Amic, vine amb mi

El poema de "Guiamarenet"

A. G. Aulet Vidal

OH, GUIAMARENET bell,
mig cosal i mig castell,
amb la torre gegantesca,
terror de l'horda moresca!
Guiamarenet preclar,
mig sementé i mig pinar,
terra prima i terra grossa,
lloc de conreu i de caçol
Terra de promissió,
benèdict del Senyor:
porcells, gallines, ovelles,
indiots, cunills, abelles,
perdius i tords i arissos,
i, endemés, la mar per fons...
Veis allà una barca amb vela,
breu, lleu, com una mostelot
—Mariner, bon mariner,
Déu vos doni vent lleuger!
Oh, masia riellera,
pageseta i marinera,
que tant vos escou donar
pa, com peix, per a menjar!
Masia de cara blanca,
com una mà oberta i franca
en l'augusta soletat.
Oh, bella hospitalitat!
Oh, gustosa berenada,
de pa blanc i sobressada,
ran l'aljub, al ull del sol.
—Qui en vol més? Qui més en vol?
—Què no tastau el formatge,
—Donau-ne, també, al missatge,
i al pastor. Tallau, tallau,
menjem tots en santa pau.
—L'amo En Jaume, això és massa...
—Menjou fins que us satisfaga...
—Encatou el camalet...
Gràcies.—No en sou devot?
—Preneu, també, una taronja,
i un dolcet.—Congrat de manjar!
—Beveu vi, si teniu sed...
«P. Ximénès», un vinet
que és la flor de l'ambrosia...
Qui els llavis no es lleparia?
Oh, la bella germanor
—deia el salmista major—

és com un ungüent de festa
qui degota de la festa
a les barbes d'Aorón!
Oh, rosada de l'Hermón!
—Sents, Aulet, i Fonit—Què manot
—En Ripoll, què no té ganot
—On és el gentil pubil,
on serà el pubil gentil?
—Vetla a dins una mata
les perdius—El caçol engata.
Du una perdiu per reclam...
—Plom!—Un tir.—Veïem, veïem,
les perdius que haurà caçades.
si no ha vetllat debades.
Ell és un caçador brau,
mes el bon cavaller cau...
—Un cunill en la faldral
Aulet, corr-li a darral
—Plom.—Sona a Guiamarà—
—Has fet blanc, Manresot—Jal
Un lladruc. Tres cunills s'alcan...
i les cusses els encalcan.
—Un cunill pel caminall...
—Ai, no tireu Ai, ja ho vau!
Podrieu ferir les cusses...
Oh, belles escaramusses!
—S'ha amagat dins un claper...
—Treu la fural—Oh, ja el té!
—Què és un cunill o una llebra?
Oh, el caçor, oh, quina febra!
Un altre cunill plom!
Això és un paradís!
—Au, a cases! No més feina.
Caçador, embeinau l'eina...
Ve un canot. Oh, quin lleot!
—«Faro», jau-te en un recó!
Clara i venturosa tardal
Mercès, àngel de la guardal
Oh, Guiamarenet bell,
sou talment un canostrell
d'abundor i poesia.
Déu vos guard, gentil masia!
Déu vos do la santa pau!
Guiamarenet, adéu siau!

M. Caldentey Vidal, T. O. R.

a un lloc mig diví
on podràs fruit
d'una vida nova:
serena la ment,
viuràs dolçament
com un penitent
al fons d'una cova.

Vingueren, com caiguts del cel, per l'encant definitori de l'amistat i la poesia de la nostra Marina, els poemes de Guiamarenet, Son Cardell i Son Boscana, dedicats respectivament als amics Guillem Aulet i Vidal i Joan Mir i Serra. El to col·loquial, els elements de la flora i de la fauna, els costums, el paisatge i la característica essència i el to franciscà emprat per a cada un dels esmentats poemes, han esdevingut clàssics i insubstituïbles pel tractament poètic de la Marina seca, però plètòrica de bellesa amb la seva rustiquesca franciscana. Reeditem els dos primers poemes, el de Guiamarenet del març de 1.950 i el de Son Cardell de l'abril següent, ambdós a l'Almudaina; el tercer, el de Son

Boscana fou publicat més tard a la premsa diària. És el nostre interès oferir-lo en una altra ocasió.

Del 27 d'agost del 1.950 són les estrofes de Son Bosc, de Les Cadenes, que dedica a Bartomeu Mercadal, família molt unida per l'amistat compartida amb la seva germana Apolònia. Els versos inicials de l'Almudaina són aquests:

Jo he escoltat la canço de
l'aigua humil
en la pau reposada del
boscatge.

Jo he sentit dels aucells la
veu gentil,
fent tremolar de goig tot el
fullatge.

El 24 de febrer de 1.951, Balears donà a conèixer la poesia inspirada al paratge de El Guix de Lluç, dedicada a Maties Quart i a Antoni Ripoll a la qual pertanyen els versos següents:
Al Salt de la Bella Dona,
vorejant el camí antic,
al Salt de la Bella Dona,
on el picarol ressona,
veurieu un mas amic.

I què en diré jo, de la meravellosa entrega desinteressada de l'amistat de l'il·lustre freret de figura estil·litzada amb el somriure sempre a flor de llavis oferint la riquesa esplèndida de la seva ànima de nin?. Al cap i a la fi eren proverbials en els seus treballs literaris els sants i els nins. Ell m'aconsellà i m'encoratjà en la incipència de les meves inquietuds intel·lectuals que es desvetllaren aquells anys tan recordats de la seva estada a Lluçmajor. Això es notava en la meua tasca de Corresponsal informatiu del "Correo de Mallorca" i de col·laborador de la columna "Díganos Ud. algo" del diari "Balears". A vegades el vaig acompanyar a Ciutat de Mallorca, quan a més de portar a terme els seus deures al Convent i a les redaccions dels diaris, visitava les seves amistats com el Sr. Josep Quint Zaforteza—el descendent de dona Inès de Quint que tant va ajudar a la Càtedra de Ramon Llull— el professor Josep Font i Trias, catedràtic de l'Institut Ramon Llull, el professor Francesc de Borja Moll, filòleg, el Sr. Gerard Ma. Tomàs, Rector de l'Estudi General Lull, i tants altres.

Aquí a Lluçmajor, Fra Miquel Caldentey amb companyia de fra Rafel Ginard m'assabentaren de la riquesa cultural i lingüística, veritable tresor del poble que es trobava en la memòria de la gent del camp i així més d'una vegada els vaig acompanyar a visitar els nostres camps; a voltes la madona i altres els fills en recitar-los cançons populars d'amor i de guerrers, humorístiques o de picat, sortien de dins el seu cervell de manera instantànea les recitacions amb les seves desconegudes variants, apreudadíssimes per aquells dos esperits selectes, embadellats com uns infants.

La sobtada mort de fra Miquel Caldentey, el dia 20 d'agost del 1.953, es va difondre ràpidament per tot arreu. Era la diada de Sant Bernat, l'Abat de Clara-val al qual fra Miquel estimava profundament per haver begut llet de la grà-

Guiamaranet, 1.950.

cia de la Verge tal com el presentaven els artistes dels nostres retaules al segle XVè. Jo mateix a la pàgina tercera del diari Balears, aquell 21 d'agost següent, comentava aquella mort d'aquesta manera: "Precisament en la hora en que se van recogiendo los frutos de tantos miles de almendros en el llano llucmajor, así también ha querido Dios recoger el fruto de este hijo de Patriarca de Asís en el mismo árbol del Convento de San Buena-ventura de Llucmajor tan frondoso y fructífero sobre

todo para la gran familia franciscana de la Tercera Orden Regular".

Fra Miquel Caldentey va esser cridat al cel a un moment importantíssim de la seva vida, deixant molts treballs inacabats i encara molts més solament projectats. Podríem dir que encara que la seva obra ens pareixi i és una realització gran va esser un home de disegs i els clàssics dirien que era estimat predilecte dels déus, perquè moren joves.

El seu germà fra Joan, l'any 1.953, a Quintanar de

la Orden, li endreçà una sentidíssima poesia pròpia del ple sentit orfe del desaparegut. Recordam l'estrofa següent:

De mi hogar fuiste el tierno
Benjamín...
De cuerpo enjuto —igual
que el Serafín
de Asís, a quien quisiste con
delirio—,
te erguías como en fleve
tallo de lirio,
ya que a Dios tu alma cual

lirio albo abriste.
No és molt el que demanam: una oració que encara que humil, serà prou estimada per arribar d'una terra llucmajorera, eixuta com la del seu cos, les despulles del qual descansen al nostre cementiri.

Bartomeu Font i Obrador.

Nota: Respectam l'ortografia original amb què foren publicats els poemes.

EL POEMA DE SON CARDELL

A. B. FONT OBRADOR, de Son Cardell

SON CARDELL, masia amiga,
dins el cor de la garriga
Masia de Son Cardell,
cant d'ocell i bel d'anyell!
Tot és bell a la masia,
tot és bell, que és vulla sia:
la caseta del pagès
amb tot son rústic adreç,
els padrisos a defora,
vermells de sol a tota hora;
la cisterna monacal
que amb son poal musical
aboca, de mica en mica,
belles trobes en la pica,
fent chor amb el picarol
d'ovelles i el flaviol
del pastió i les rialleres
cançons de les jornaleres
que entrecaven el favor,
sota un cel de pluja avar.
Tot es una simfonia
en la flaireosa masia.
Oh, suau i blanc perfum,
oh, suau i blanca llum,
que ha deixat la Candelera
en la virginal faveira
S'apaga l'amatterar?
Mes s'il lumina el favor!
Oh, ruixim d'estrelles albes
sobre les faveres balbes!
Tot somriu a Son Cardell,
tot el camp sembla un ramell.
Tot és bell i incomparable:
la portassa i l'estable,
els sestadors i els graners
i les soles i els galliners
i aquella ciasta tan vasta,
—quants parells d'egües abastat—
i aquell moll vell de sang,
tan vell que ha perdut el franc
de moldre i de fer farina,
i li dol com una espina...
fins i tot aquell pollàs,
tan immens i tan fal laç...
I aquella caseta blanca,
recullida a dins la tanca,
com una lloca d'amors?
La casa és dels caçadors.
Son Cardell és lloc de raça:
perdiu i cunils de raça!
En vent el temps de caçar,
tot és un peregrinar

de caçadors a la finca,
de Lluchmajor, Ciutat, Inca,
escopetes en les mans,
amb llarg rossegall de cans...
Son Cardell sembla una fira.
I tot hom tira que tira...
I tot hom mata qui mata...
—Vellau bé des de la matel—
—Vigilau, millor, el caut—
—Callau tots; callau, callau—
—Oh, quina perdiu més bella;
dues: el vell i la vellal—
—Atxem!—Déu te fassa sant!—
—Tot perdut en un instant!—
I aquell poratge suprem
del torrent! Un viu betlem!
Verdó ufana, verdor nova.
Una coval Una altra coval
Un passebrel Dos passebrel!
I llum en les tenebres!
l'estel dels Reis d'Orient,
vull dir: un brot d'aigua d'argent...
—Beveu aigual Qui la tastó—
Germona aigua humil i casta,
beneita sies de Déu,
qui tan bona i fresca et féu
En sortir; com qui us somriga
la flor de romaní, amiga.
Quan passau, us diu adéu
dels albons l'alba flor lleu,
i us saluden en fileres
pins i mates llentiscles...
—Oh, quins espòrecs més llarg!—
—Si no fossen massa amargs...—
—Culliu-los, que són ben tendres,
per menjar amb ous divendres...
Passen un esbort de corps,
en vol gat, com d'ocells orbs...
Vola, vola una milana...
Sona a lluny una campana?...
Cau el jorn. Sobre un ravell
diu l'Ave l'últim ocell,
mentre un picarol d'ovella
desperta una blanca estrella...
Masia de Son Cardell,
cant d'ocell i bel d'anyell,
sies beneita del Pare
qui t'ajuda i t'ampara;
sies beneita del Fill
qui te guarda de perill,
i de l'olt Esperit Sant...
Lloem-los en tot instant!

M. CALDENTY, T. O. R.

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES DE
NAIXEMENTS

Plaça Espanya, 46 - LLUCMAJOR (Mallorca)

BAR - MUSIC CA'N TANO

SI CERQUES UN AMBIENT
AGRADABLE, AMB LA
COMPANYIA DE LA MILLOR
MUSICA D'AVUI,
T'ESPERAM AL
C/. D'Es Vall, 2

ESPORTS LLOMPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT AMB
ESPARDANYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. S'Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

Gent de la vila

Don Gori Rubí, Interventor de s'Ajuntament

Don Gori Rubí i Catany té 70 anys i, després de 21 anys d'exercir com a interventor a la Sala de Lluçmajor, s'ha jubilat recentment.

A més d'interventor té es títol de Pèrit Mercantil, Mestre d'escola i llicenciat en Dret per sa Universitat de València.

Hem anat a parlar amb ell perquè mos explicàs sa seva trajectòria.

-Quants d'anys heu ocupat aquest càrrec d'interventor?

-A Lluçmajor 21 anys i 8 mesos justs. Abans havia estat d'interventor a Sa Pobla, del 1.944 al 1.961, però entre aquests anys hi va haver un "interregno" perquè vaig voler concursar als trasllats de mestre. Era l'any 1.956 i vaig exercir fins al 59 i part del 60. Llavors vaig tornar a Sa Pobla un any més. Em va costar; m'havia acostumat a estar a Lluçmajor on tenia sa família. A més, s'estat de ses carteres era dolent, caaa!, es tros d'Algaïda a Sencelles estava molt malament. Jo tenia s'esperança d'un dia poder ocupar sa plaça de Campos, però sa meua sort va ser quan s'interventor de Lluçmajor, En Sebastià Mas, el 1.961, se'n va anar destinat a sa Diputació de Ciutat.

-Com és que essent mestre d'escola vos va interessar més aquest ofici?

-Un des primers motius va ser que agafava afoia amb molta freqüència. Jo tenc es vici de xerrar un poc fort. Es rector passat, don Miquel Siquier m'ho deia: "no ha de cridar tant, el sent de ca meua". Vaig haver d'anar de metges. Pentura es meu punt fluix es sa laringe. En definitiva vaig exercir devers 7 anys de mestre, comptant es d'interí, unes setmanes a Deià, on em destinaren per Concurs de trasllat, es curs 56-57, però era molt enfora i vaig cercar un substitut, en Joan Quetgles, per la resta des curs. Llavors vaig en-

trar per oposició an es Col·legi de Sant Miquel a Lluçmajor i hi vaig exercir 2 cursos i pico.

-Amb què consistia fer d'interventor?

-Interventor és, bàsicament, ser responsable de sa part econòmica, Assessor en lo econòmic de ses Corporacions i sa funció bàsica és preparar es pressupost i fer-ne sa liquidació.

Es que fa es manaments d'ingrés o de pagament és Intervenció.

-Quins canvis heu vist dins s'Ajuntament de llavors fins ara?

-Quant a quantitat es canvi és fabulós; l'any 39 que hi vaig esser d'interí, teníem 380.000 pts. de pressupost per a tot l'any.

Quan vaig tornar a 1.961 es pressupost ja va esser de 2.450.000 pessetes i ara són 235 milions; això és fruit de sa devolució de sa moneda. Es es temps mateix que ho duu.

5 MILIONS PER ALS REGIDORS.

-I respecte an es sous des regidors n'heu vist de canvi?

-Es clar que sí; es regidors ara cobren i això afecta directament an es pressupost.

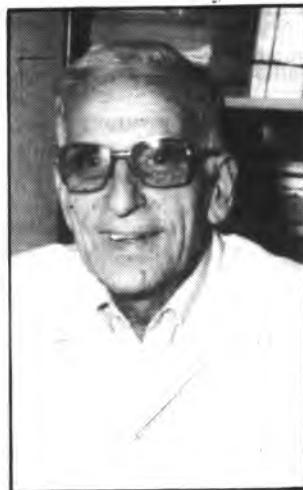
L'any 79 se varen distribuir 3 milions i ara ja són més de 5; enguany crec que passaran des 2 per cent estipulat sobre es pressupost general.

-Vos preocupàveu molt quan ses despeses de s'Ajuntament eren elevades?

-No, no és per sa quantia que preocupen ses coses; es problema ve per tenir molt de gasto sense consignació o crèdit. Si hi ha crèdit no hi ha preocupació.

-Com a interventor, vos trobareu amb qualche problema mal de resoldre?

-Me pens que amb això no he duit molt mala sort. Hem passat èpoques de dificultats econòmiques. De vegades ets ingressos se retras-

sen perquè es recaudador de taxes municipals les cobra una vegada cada any, per octubre, i llevat de s'import de circulació que a aquest sí que el cobram abans, hi ha uns quants mesos que mos duen pocs doblers i això se reflecteix dins sa liquidació.

Quan hi va haver aquesta temporada de dificultats vàrem recórrer a ses dues Caixes; férem un expedient que se diu per operacions de tresoreria i són préstecs d'emergència, a curt plaç. Llavors se va fer una revisió, ets empleats mateixos de s'Ajuntament varen anar a captar elements tributaris nous, perquè són pocs es particulars que vénen pes seu compte; també hi ha quantitat d'hostalers que deuen anys i anys d'imposts municipals de fems...

ELS POLITICS VOLEN ANAR DEPRESSA.

-Heu vist mai malversacions (despilfarros) a s'Ajuntament?

-Jo no m'hi fix molt, perquè es polítics són es representants d'es poble i són ells es qui saben com han de gastar es doblers. Allò que mos preocupa a noltros és que gastin i no hi hagi crèdit.

De vegades ses despeses superen sa quantitat prevista, com ha passat amb s'escorxador. Això passa per voler anar depressa. An ets Ajuntaments quan la pensen ja la voldrien tenir llesta. Es quatre anys passen aviat i hi ha ganes de fer coses i llavors per acabar s'obra hi ha problemes.

-Com ocupareu es temps a partir d'ara?

-Encara no ho he pensat i és una preocupació. M'agrada llegir, però tot lo dia no pot ser. Es s'estiu en tendré, de feina, però en s'hivern... Per paga no tenc cap "hobbie" massa clar. I això ara em farà falta.

Feines, és ben segur que en trobarà, perquè és un home tan actiu com inquiet i durant aquesta llarga conversa, que hem intentat resumir, mos ha explicat, fil per randa, tot lo referent a aquesta professió tan meticulosa.

C. Font i C. Julià.

PER UNA BONA FEINA
RECORDAU:

NAVARRA 2 TL 660426
LLUCHMAJOR

Els noms dels carrers de Lluçmajor (III)

8.-Carrer Bandera: comunica el carrer Major amb el de Sant Miquel i està travessat pels carrers Monte i Paraires, carrers que formen una línia recta: Forma part del grup de noms de caire políctic, i és anterior a 1887. La part que va del carrer Monte fins al carrer Major va rebre el nom de carrer de L'Infernó, any 1837.

9.-Carrer d'En Barceló: duu el nom de les terres on es va aixecar el carrer d'En Barceló i el carrer d'En París. La família Barceló era una de les més importants de la vila. Destacaren En Joan Baptista Barceló, de mal nom París i En Rafel Barceló. El primer era frare lector, va ésser definidor, custodi i qualificador del Sant Ofici, fou electe provincial l'any 1793 i tornà ésser elegit l'any 1812. El segon Barceló era conco del primer, va ésser beneficiari de la Seu, catedràtic de la Sagrada Escripura a la reial Universitat literària i prefecte d'estudis, opositor a molts de curats i a la canongia penitenciària. En el mes de setembre de 1803 el nombraren rector d'Algaida i el dia 14 de juny de 1808 va ésser electe a la canongia lectoral de Mallorca.

Es pensa que el fet que hi hagi dos carrers dedicats una mateixa família pot ésser una equivocació per no haver relacionat el llinatge Barceló amb el mal nom París.

També podria ésser que la importància de dos personatges de la mateixa casa hagi donat origen a dos carrers dedicats a cada un d'ells.

10.-Carrer dels Bons Aires: és el que formava el límit de l'antic quadrat, és la continuació del carrer d'es Born anant cap al carrer d'es Convent. El seu nom no té cap

relació amb la capital d'Argentina, entre d'altres coses perquè aquest nom és anterior a la conquesta d'Amèrica. La motivació ve donada pel fet d'ésser un carrer molt ventilat, com ho és també el lloc Sagrat per on sempre passa un corrent d'aire. Per la seva situació, devora plaça, sabem que és un carrer molt antic que estava inclòs dins el quadrat i com hem dit el limitava. En temps de la dictadura duia el nom de Ruiz de Alda.

11.-Carrer d'es Born: és el carrer de l'entrada principal de l'església i comunica la plaça amb el carrer Major. És un carrer antic, data del segle XVI. El Born era un torneig que volia simular les bregues entre cavallers cristians i moros, però no utilitzaven llances sinó vares. Aquest nom va ésser canviat pel de José Antonio Primo de Rivera en temps de la dictadura, però a l'any 1979 se li ha tornat aquest nom tan popular, que no només

és a Lluçmajor sinó també a d'altres poblacions mallorquines com Ciutat, Inca, Sòller...etc.

12.-Carrer de Campos: ja en el segle XIII el trobam amb el nom de Camí de Campos perquè és la via que comunica Lluçmajor amb aquest poble. També ha estat conegut com a carrer dels Hostals però no se sap si era aquest carrer o un altre. Només duu aquest nom la part inferior a partir del carrer d'es Convent. Podia travessar tot el poble però les altres parts reben els següents noms: Carrer Jaume II, Carrer de Sa Font, Plaça Espanya, Constitució i Carrer de Ciutat.

13.-Carrer Cardenal Rossell: fins a l'any 1887 el trobam documentat com a carrer del Purgatori i encara és identificat amb aquest nom popular, la gent pogues vegades s'hi refereix amb el nom del Cardenal Rossell perquè si no l'anomenen com a carrer del Purgatori li diuen el carrer d'es Camp de Futbol. El nom actual li fou posat en temps de la II República. Comunica el carrer d'es Convent amb la Ronda Carles V.

D'aquest personatge sabem per la història de Lluçmajor d'En Terrassa que: va néixer el 13 de novembre de 1314. Va ésser cardenal de l'ordre de predicadors, doctor de la Sagrada Teologia, Provincial d'Aragó i posteriorment el

Papa Innocenci VI el nombrar Cardenal. Morí l'any 1362 i l'enterraren a l'Església de Sant Domènec de Mallorca. Es prova que fos llucmajorer però Felanitx el té per fill il·lustre.

14.-Avinguda Carles V: és un nom recent. En Carles V va concedir a Lluçmajor el dret de tenir unes fires, des del dia de Sant Miquel, és a dir el 29 de setembre, fins el dia de Sant Lluç, dia 18 d'octubre inclusiu, i també li devem poder tenir mercat cada dimecres. Aquest privilegi foren otorgats dia I de maig de 1593.

L'Avinguda Carles V és una de les quatre rondes de la vila.

15.-Carrer Castella: està situat a la zona coneguda amb el nom de l'Estació. Té aquest nom a partir de la post-guerra. No cal repetir el que abans hem dit referit al carrer d'Aragó.

16.-Carrer de Catalunya: Forma angle recte amb el carrer de Castella.

17.-Carrer del Cel: comunica el carrer Cardenal Rossell amb el carrer del Monestir. Aquest nom és del període que va del segle XVII fins a l'any 1887. Pertany al grup de noms classificats com a religiosos. Creim que la motivació és popular igual que els carrers d'aquest grup: Purgatori, Cementeri, Glòria.

M. Palou
F. Capellà

BORN
COMERCIAL

ELECTRODOMESTICOS - TALLER DE REPARACIONES

Carrer d'es Born, 23 - Teléf. 660636

LLUCMAJOR (Mallorca)

Durant es passat mes d'Agost, es Consell de Mallorca va decidir carregar-se sa zona d'es Trenc. Es vots de sa coalició UM-PDL feren naufragar ets intents de socialistes i nacionalistes es quals havien aportat en es debat un informe desfavorable an es projecte d'urbanització.

Quan se va presentar es primer tema polèmica ets "UEMEROS" del senyor Albertí ençara que durant sa campanya electoral havien promès ser un partit regionalista i mallorquinista, no dubtaren ni un moment a donar es vot an es conservadors.

Per defensar-se presentaren una emmenda per limitar a sis metres totes ses altàries. Però, infel·ços! S'espai ecològic i natural roman destruït tant si s'edifiquen sis metres com si se n'edifica un. Recordau "uemeros" carta inscripció feta amb spray sobre es cartells electorals que té tota sa raó.

Es tema d'actualitat ha estat sa celebració d'es l

Mundial de Bàsket Junior a ses Illes, amb sa disputa d'una fase en es pavelló llucmajorer. Ets encontres disputats a ca nostra s'han celebrat en família, amb ses grades mig buides. Ets aficionats que passaren per taquilla foren ben pocs i per tant pareix que es déficit serà elevat i es nom de Llucmajor no ha sonat gaire, eclipsat per sa fase decisiva, disputada a Palma.

S'únic interès que despertava sa fase llucmajorera era sa conglomeració ètnica d'ets equips: angolencs, canadencs, es paisans d'es cangurs, uruguais, dominicans o es xinesos. Una vertadera pesadilla a s'hora de

dir es seus noms. I si no, demanau-ho a cert locutor local que quan anunciava es noms d'es xinesos, es protagonistes no n'agafaven ni una i decidiren sortir tots plegats a sa pista.

A sa primera jornada, es primer esglai per al re-

gidor d'esports, Joan Puigserver, quan una torre humana de sa República Dominicana es va penjar a una panera i es tauler va quedar cruïat a un costat. "Són cent mil pessetes!" deia es regidor. Quaranta llamps, quin començament! i és que són unes bèsties!"

I tenia raó, amb més de dos metres d'altària i més de cent quilos de pes arribaven a ses paneres gairebé sense botar.

Resultava curiós contemplar ets equips lluitant per cada pilota en un silenci sepulcral a causa de sa manca d'espectadors. Ets escassos crits d'ànim i ses mambelletes foren es protagonitzats per una desena de seguidors de sa R.Dominicana que —com que ets altres no deien ni mures ets únics que se feien notar.

Una vertadera llàstima; s'esforç i s'excel·lent coordinació d'es responsables llucmajorers mereixen una resposta millor d'ets aficionats i esportistes locals.

LANCESE AL ESPACIO.

Láncese al Renault 6.
Un coche capaz de triplicar el volumen de su parte trasera en sólo tres segundos.
Casi mil doscientos decímetros cúbicos de maletero sin más que extender la mano y abatir el asiento trasero.
Porque el Renault 6 tiene la capacidad de los grandes, pero el precio de los más pequeños.
Más el confort y la sólida mecánica de todos los modelos Renault.
Venga a verlo volando.

RENAULT 6
Cuestión de espacio.

Le esperamos en:
Bartolomé Jaume Nadal

Hispanidad, 17 - 19
Teléfono 66 01 40
LLUCMAJOR (BALEARES)

Exposición a S'ARENAL:
C/ Sant Cristòfol, 5 - Tel. 26 00 01

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

Maderas
Ramon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1
Teléfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

ECOLOGIA:

per *Xanthium Spinosum*

I ARA?

Per desgràcia l'inici de l'autonomia no pot ésser més descoratjador. El govern Autònom (AP-PDP-UL, per obra i gràcia de UM-PDL) no vol assumir el compromís de conservar integralment els espais verjos que encara queden a Mallorca. El cas de Ses Coves i Es Trenc és, potser, el cas més representatiu de la insensibilitat dels governants, però no és l'únic. Aquesta original esquela del GOB ens ho recorda ben clarament i en poques paraules. No creguin emperò, que als ecologistes ens hagi arribat l'hora del desànim. La nostra lluita continua!

Per això hem d'anar tots a la manifestació pacífica i silenciosa contra la urbanització d'Es Trenc, dia

30 de setembre, l'horabaixa a SA FAIXINA DE PALMA.

ROGAD A DIOS POR EL ALMA DE

† ES TRENC - SALOBRAR

(ULTIMO GRAN ARENAL VIRGEN DE MALLORCA)

Que falleció el pasado día 8, tras largo, penoso e inútil calvario, ajusticiado por sus crímenes contra la legítima propiedad privada.

E. P. D.

Todos sus compañeros de celda, acusados por AP y UM, del mismo crimen, Dragonera, Cabrera, Albufera, Albufereta, Serra Nord, Ses Salines, Es Grao y otros muchos en capilla, al comunicar a sus amistades tan sensible pérdida, les ruegan se sumen a su dolor e impotencia.

El incordiante GOB se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

FOTO CLAR Perfumería

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescador, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

DEPILAR-SE AMB
LA DEPILACIÓ
ELECTRICA ES
DEPILAR-SE

UNA VEGADA PER SEMPRE

ES UN SERVEI MES DE LA
PERRUQUERIA I BELLESA DE LES

GERMANES

PUIGSERVER

Orient. 3 - LLUCMAJOR
TANDES A CONVENIR TEL. 660287

PUIG

SABATERIA

Sant Miquel, 9 Tel. 66 02 57

LLUCMAJOR (MALLORCA)

esports

C.F. Lluçmajor

NOVA TEMPORADA, NOVES IL·LUSIONS

Realment no sabem com hem de començar i això que sempre mos ha resultat fàcil el parlar del C.F. Lluçmajor. I és que des de que va acabar la darrera temporada s'han produït moltes novetats dins d'aquest Club, homes com en Nicolau Paniza i Pau Julià han deixat l'entitat. S'ha de lamentar, en el cas d'ambdós, el primer, el nostre estimat Colau, després de 10 anys al club i molts de desvetllaments a més d'haver-ne estat fundador, al moment de la seva retirada seria just de premiar-lo amb un homenatge que veritablement es mereix. L'altre és el nostre bon amic Pau Julià; el jove i dinàmic industrial hagués pogut continuar la labor d'en Paniza però s'han estimat més deixar-ho anar i respectam i comprenem aquesta decisió encara que ens agrada que algun dia tornassin al C.F. Lluçmajor que és ca seva.

Tot pareixia "c'est fini" després de la marxa d'aquests dirigents, però de l'anonimat va sorgir n'Antoni Oliver que encara que nou a les línies futbolístiques li hem d'agrair que el Lluçmajor no hagi desaparegut. El nou president ha treballat molt i bé, però no hi ha cap camí de roses i queda un camí molt llarg per recórrer, ja hi haurà temps per jutjar la seva gestió, però per ara, gràcies i benvingut al Club.

LA PLANTILLA 83-84.

A la nostra pròxima edició procurarem donar-vos la llista de la junta directiva, perquè en aquests

moments no la tenim. Tampoc no tenim encara la plantilla completa però comptam amb el nom de la majoria de jugadors: J. Luque, M. Luque, B. Sacares, Mateu Roig, Llorenç Carbonell, J. Manresa Duran, E. Tallón, A. Figueroa, S. Piqueras, P. Catalán, Jaume Rigo, B. Zanoguera, Josep Martorell, Vicenç Viquer, B. Amengual i A. Miras. D'aquests jugadors, en principi no es pot comptar ni amb n'E. Tallón (lessionat) ni amb els sancionats J. Luque, M. Luque, J. Martorell, A. Miras, S. Piqueras i J. Rigo. Han causat baixa Joan Mulet, G. Monserrat, A. Clar i J. Manresa Mòjer, encara que és possible que algun d'ells es torni reincorporar abans de començar la lliga.

Els que s'han donat d'alta són en J. Mulet Sans, R. Solano i J. Garí, aquest darrer, un jove porter de 17 anys que a la passada temporada va jugar amb els juvenils de s'Alqueria però que s'ha format dins els equips base del C.D. "Espanya".

Una altra novetat important és el que serà el nou entrenador, ens referim a en Miquel Sacares. El que va ser famós jugador de la regional balear, ara s'ha afecat a entrenador, i després dels èxits al front dels clubs Ca's Concos (II Regional) i Alqueria (I Regional) es disposa a dirigir el C.F. Lluçmajor.

Li desitjam i també a tota la plantilla i a la directiva la major sort del món, creim que la necessitarà.

Nova temporada, noves il·lusions...

JOAN QUINTANA.

C.D. "Espanya": I Regional Preferent.

UN EQUIP DE CANTERA

C.D. "ESPAÑA": Drets: J. Colom (Entrenador), M. Vidal, B. Vidal, G. Garau, R. Cano, F. Cano, R. Cladera, J. Reina, G. Llompard; Asseguts: M. Mas, P. Salvà, J. Oller, A. Piña, M. Monserrat, S. Feliu, Xim i J. Aguiló.

-Un altre any comença la temporada futbolística i enguany, tal vegada per experiències anteriors, s'ha format un equip integrat solsament per llucmajorers, la majoria dels quals procedeixen de l'equip juvenil.

-Aquest equip jove ha demostrat en els encontres disputats a Lluçmajor (Trofeu Baró de Vidal), s'Arenal i a Montuïri que se li pot atorgar un marge de confiança per quant fins a la data d'avui (a l'hora de fer aquest comentari) ha guanyat tots els encontres.

-El càrrec d'entrenador de la present temporada l'ocupa el Sr. J. Colom sota les ordres de la mateixa directiva.

-Hom pensa, quan un equip davalla de categoria, que el públic disminuirà en quantitat considerable. No obstant això, l'avantatge d'un equip compost per jugadors locals comporta més públic i per ventura, més adient i comprensiu. Basant-se en això podem pensar que les arques del Club no sofriran, necessàriament, una minvada important.

-Als partits jugats fins ara en encontres amistosos s'ha lluitat contra equips que militen a IIIa. Divisió (Felanitx, Col·lerenc, Porreres...) i que, teòricament,

són superiors al C.D. "Espanya". Aquests resultats fan presagiar un començament de lliga i un futur esperançador per al nostre primer equip.

-Un dels inconvenients de tot equip jove és l'obligatorietat del servei militar (se produeixen vacants, si bé n'hi ha que retornen) però el principal avantatge és que aquests joves lluiten per amor al joc i no subjectes a interessos més materials.

-Hem de dir que la plantilla és més bé justa en el sentit que no sobren homes. Cal confiar en el retorn de Jeroni Mas, Jaume Vich, Tomeu Sbert, però en contrapartida existeix l'absència de Cano, Villena, per motius del servei militar, i s'ha de tenir la previsió que hi pot haver baixes temporals per lesions, sobretot ara - causa de la quantitat d'encontres seguits realitzats durant l'estiu amb motiu de les festes patronals de diferents pobles.

-Si bé per l'edat tots els components de l'"Espanya" poden considerar-se joves, comptam amb l'experiència de Marc Vidal com a porter, B. Vidal i M. Ferrer com a defenses i d'en T. Piña i J. Oller com a mitjos. Aquesta veterania farà molt de bé a l'equip.

Jaume

Esports a s'Arenal

Futbol

U.D. ARENAL DAVANT LA NOVA TEMPORADA

Unió Esportiva S'Arenal es disposa a afrontar la temporada 83-84. No hi ha grosses ambicions. No es parla d'ascendir però se'n tenen moltes ganes. Presideix la directiva en Vicens Mateu Garau que ocupa el càrrec que deixà buit en Rafel Heredia López.

La directiva està composta per Vicens Mateu com a president; vice-presidents Manolo Pavón i Josep Oliver Tomàs; secretari, Antoni Jiménez i vice-secretari Miquel Ambrós; tresorer Miquel Mas; i vocals Damià Panissa, Gabriel Castell, Antoni Vaquer, Toribio Montalban, Francesc Hidalgo, Guillem Sastre, Roberto Alario, Joan Perelló, Gabriel Barrado, Joan Pascual, Bartomeu

Moll i Miquel Bordoy.

La plantilla de jugadors que se'ns ha facilitat és Muntaner, Pascual Tàrraga, Morillas, Rodri, Fernández Carlos, Navarro I, Moreno, Quevedo, Cano, Salas, Diaz, Roberto, Sastre, Fortu, Zamora, Joan Manuel i los ex-juvenils Gil, Navarro II, Ruiz i Miquel.

Entrenador Ramon Català.

"TORNEIG CIUTAT DE LLUCMAJOR"

En el pintoresc "Camp Roses" es celebra el "Torneig de Lluçmajor" en la XIII edició. Hi prenen part L'Espanya, Campos, Sant Jordi i S'Arenal, equip organitzador. Per a el campió trofeu donat per L'Ajuntament de Lluçmajor

i per als altres participants trofeus de "Hotel Magallanes, Deportes Arenal i Gran Joy".

Les dues primeres eliminatòries donaren com a finalistes l'Espanya i el Sant Jordi "derrotant" per "penaltis" el Campos i el S'Arenal respectivament.

Al moment de redactar aquesta informació falta jugar-se la final entre espanyols i santjordiés. Per el 3o. i 4o. llocs estan els perdedors S'Arenal i Campos.

CAMPIONAT MUNDIAL DE VELA

Al moment de redactar aquestes línies ens trobam a Tel-Aviv (Israel) participant al campionat del món de vela "classe 420" i re-

presentant Espanya, els regatistes del C.N. S'Arenal, Manuel Torralba, Sánchez Cuenca i els germans Mario i Andreu Barceló. Són els únics participants espanyols i el dia de la partida nosaltres parlarem amb ells. Estaven molt animats i ben preparats. La sort també compta, però ens digueren que farien el possible per retornar deixant el pavelló espanyol al més alt possible.

DIA DE LA VELA

Dia 28 és el "Dia de la Vela", sota l'organització del C.N.A. Hi ha proves quasi per tots els estils. Molta participació. Al proper número donarem la classificació i comentari.

T. Sbert

Ciclisme

EL MEU AMIC SOFRIMENT

Vull avisar-vos, abans que vos n'adoneu, de la meua ignorància respecte al món de la bicicleta. El meu atreviment és expressar els sentiments que les imatges de la volta, el Tour i altres proves han produït en mi.

La bellesa, l'estratègia, el color, la dinàmica, etc...són sense dubte una mostra de motivacions més que sobrades per qualificar l'esport del ciclisme com a excepcional. Un espectacle grandios amb una sobredosi de sofriment. Es necessari voler patir fins la darrera gota d'amor propi, per arribar a la consagració. Les imatges de la televisió foren ben eloqüents de la duresa del ciclisme. Una duresa quasi inhumana, (imposada per l'itinerari i la rivalitat), que solsament la necessitat fa capaç de suportar.

Tenc, encara viu al

record, la impotència i la glòria d'uns i altres. Quantes il·lusions moren poc temps després de néixer i Quants d'esforços premiats amb humiliacions! Quantes temptatives per aconseguir la victòria han estat derrotes estrepitoses!

Només els monstres poden lluitar cada dia amb els capdavanters. Que pot sentir aquell que en l'intent d'arribar en solitari ha deixat la pell a la bicicleta, únicament la il·lusió i l'esperança del triomf el manté actiu, quan la serp multicolor el s'engoleix?

Es necessari estar forjats per pair les empentes dels desànim. El professional que vol arribar a la consagració ha de tenir el sofriment com a amic.

Però la grandesa sol ser causa de vencer les dificultats i gràcies al patiment dels corredors neix la bellesa de l'esport més dur. Es emocionant veure

l'arc de Sant Martí que sembla patinar per l'asfalt, entre escenaris magnífics, planures, muntanyes, amb sol, amb fred, aigua i neu, guardant sempre les formes clàssiques de l'estil. I quan sembla que la calma és una constant surt la discòrdia amb la fuga de l'agosarat que rompla la monotonia de la carrera. Aleshores el grup s'allarga, es noten els primers símptomes de nerviosisme i sembla que les bicicletes ballen un cop per l'esquerra, un cop per la dreta i de la

importància de la fuga ve la de la persecució. A partir d'aquí l'arribada és aprop. Ja s'ha acabat el passeig; tot són mirades temeroses.

Vigilàncies, marcatges estrictes, control dels perillous; neix l'estratègia d'equip i la lluita per situar-se per l'esprint final.

I de l'esforç de tots, només uns, els guanyadors, són aclamats encara que la meravella de l'espectacle la facin entre tots. Es el destí dels professionals.

Jaume

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

*C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR*

IV TROFEU DE PESCA SANTA CANDIDA MODALITAT ROQUER

Categoria Senior

El passat diumenge dia set, va tenir lloc la prova de pesca, corresponent a la quarta edició del trofeu Santa Cànida, en la categoria senior, primera prova esportiva del programa de les festes de Lluçmajor.

A les sis del matí, es concentraren els pescadors al local social per dirigir-se i lloc assenyalat per a la prova, la pesquera de ses Taroges a Cala Pi.

La pesada donà la victòria a en Miquel Vidal, amb un pes de 2170 grs. El segon fou en Francesc Riera amb 1780 i el tercer per an Joan Clar amb 1540 grs. Es una prova prou important i s'espera que en propers anys vagi augmentant la participació.

TROFEU SANTA CANDIDA DE ROQUER BENJAMI I INFANTIL

Es va celebrar aquesta prova als molls d'atraca del CNS S'Arenal. Nombro-

sos petits pescadors, acudiren a la cita i donaren una verdadera animació a la prova, ja que semblava per a majors.

La pesada tengué lloc al local social, s'otorgava un punt per gram i cent punt per peça capturada amb el resultat següent:

BENJAMINS:

1r.-Andreu Bruguera

Clar: 1610 punts.

2n.-Francesc Riera Tomàs: 1520 punts.

3r.-Maria Mercè Burguera Clar: 1260 punts.

INFANTILS

1r.-Joana Francesca Rebassa: 4125 punts.

2n.-Francesc Molina Juan: 4000 punts.

3r.-Antònia Vidal Oliver: 2780 punts.

Després es repartiren els trofeus, entregats pel batle, D. Toni Zanoguera, el primer tinent de batle, D. Miquel Manresa i el delegat d'esports, Sr. Puigserver, i al final es va servir un bon refrigeri.

Joan Clar Coll.

Escacs

EL BARO I EL JOVE

El comte B. de Basterot, nascut a Alemanya, segons pareix, contava a un tractat d'escacs la història d'un Baró i un jovenet de poble que per unes qüestions jugaren una partida d'escacs. El Baró, home de món i de cultura, disfrutava d'humiliar amb el joc a tots els habitants dels pobles veïns que tenien algunes pretensions. Encara que era persona molt entesa, prou se'n cuidava, d'atribuir-se qualitats i habilitats en la matèria.

Cert dia, un jovenet que havia passat uns quants anys a Viena tornà al poble, i els seus companys li contaren la feta del Baró per aquells entorns. Aquell per venjar ses afrontes de befa cità el Baró per jugar una partida i mirar d'aturar-li els peus.

Concertada l'hora el Baró se presentà i acordaren jugar el jovenet amb les blanques i el noble amb les peces negres.

I així es produí:

1.-C.3AD P.4R

2.-C.3AR P.3D
3.-P.4D C.3AD
4.-P.5D CD.2R
5.-P.4R P.4AR
6.-A.5CR P.3TR
7.-A.4TR P.4CR
8.-CxPR PxC-Reflexionar
9.-D.5TR R.2D
10.-A.xPCR A.2CR
11.-A.5CD R.3D
12.-A.3R P.5AR

13.-A.xPAR PxA

14.-P.5RR.4AD-Reflexionar
15.-C.4TD RxA
16.-D.2R RxC
17.-D.4D R.4TD
18.-P.4CD

Aquí el Baró ja es veia perdut de tot, la suor li regalimava i havia perdut les rialles.

18.- R.5TD
19.-D.3CD R.4CD
20.-P.4TD R.3CD
21.-P.5TD R.4CD
22.-P.4AD R.3TD
23.-P.5CD

I contem que passaren molts d'anys a tornar veure aquell noble Baró per aquells paratges.

Escac i Mat

FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

Sports
CA'N SALOM
CORDELERIA

ESPADENYERIA

ARTICLES DE PESCA

C/. Músic Joan Xamena, 12 - Tel. 66 14 84
LLUCHMAJOR

Materiales Construccion

Amengual

DISTRIBUIDOR DE CAOLITA

FABRICADO POR FORMICA ESPAÑOLA S.A.

ALMACEN:

Ronda Migjorn, 154

Teléfono 6C 09 59

LLUCHMAJOR (Mallorca)

II Campionat Mundial de Bàsquet Junior a Lluçmajor

ELS AFICIONATS LOCALS NO HAN CORRESPOST

L'esdeveniment esportiu més important celebrat a la nostra vila passarà al record nostàlgic amb més pena que glòria. Els esforços del Consistori i de l'organització en general, no han tengut, ni per aproximació, l'assistència de públic que l'esmentat esdeveniment requeria.

Aquesta tasca prou difícil d'organització haurà desencantat els responsables que evidentment no quedaran convidats per a possibles altres edicions. La col·laboració llucma-

jorera ha estat, dissortadament, escassa. Solament el 13 d'agost (dissabte de Santa Cándida), en motiu del partit amistós del seleccionat espanyol contra Austràlia, el Poliesportiu vestí les grades amb un públic nombrós i molt il·lusionat que feia presagiar una fase prèvia emocionant. Però la realitat fou molt distinta, el pavelló resultà escassament concorregut.

Per què? Per ventura perquè els equips que venien foren els de menys qualitats esportiva? o per coincidir amb el trofeu de futbol Ciutat de Palma? Desenganyen-mos: tot això són excuses de mals pagadors. L'afició dels llucmajors al bàsquet no és molta i gairebé tots els entusiastes d'aquest esport formaven part de l'organització. Aleshores, qui, com a públic exclusiu, havia de pagar una entrada?

Els mitjans de comunicació, que són l'instrument publicitari de més pes en les masses no han elevat el nom de Lluçmajor en la mateixa mesura (com podria semblar lògic) que el de la nostra capital.

Nogensmenys si que hem de reconèixer que els partits que vérem al nostre nou pavelló foren d'una qualitat prou acceptable.

Evidentment la part esportiva ha suposat la més exitosa del campionat, però a més d'aquesta finalitat i de la perfecta organització, les altres missions de portar el nom de la nostra ciutat a nivell internacional, i d'aminorar les despeses que tota aquesta aventura esportiva havia sofert, no s'han vist perfectament assolides.

A continuació vos oferim una relació dels equips participants a la nostra vila i llurs classificacions:

R. Dominicana . . . 9 punts.
 Austràlia 9 punts
 Xina 8 punts
 Uruguai 7 punts
 Angola 7 punts
 Canadà 6 punts

Des d'aquestes planes felicitem l'organització i

La selecció espanyola, la gran absent a Lluçmajor

La República Dominicana, campiona de la fase prèvia, contra Austràlia

en particular el regidor delegat d'Esports, Sr. Puigserver com a cap visible

d'aquesta important competició, i sempre potser quedí en entredit la col·labora-

ció del públic llucmajorer.
 Jaume Manresa.

Entre noltros

NAIXEMENTS

-Juana Cladés Adrover, filla de Jaime i Catalina. Dia 29-7-83.

-Joan Clar Arbós, fill de Joan i de Ma. del Carme. Dia 5-8-83

-Bàrbara Comino Trobat, filla de Antonio i Antonia. Dia 20-8-83

ENHORABONA!

MATRIMONIS

-Antonio Caldentey Mestre, amb Margarita Marqués Fornés. Dia 23-7-83 a la parròquia de s'Arenal.

-Miquel Bujosa Alzamora, amb Esperanza Marí Pedreño. Dia 24-7-83 al santuari de Ntra. Sra de Gràcia.

-Guillermo Cortés de la Natividad amb Josefa Ramis Rigo. Dia 25-7-83 a la parròquia de S'Arenal.

-Antonio Pastor Tomàs, amb Angela Vidal Cardell. Dia 30-7-83 al Convent de Sant Bonaventura.

-Pedro Rego Bergas amb Josefa Crespo Rodríguez. Matrimoni civil celebrat al Jutjat de Lluçmajor dia 3-8-83.

-Rafael Cano Jiménez amb Ma. del Señor Mercillo Martínez. Dia 6-8-83 a la Parròquia de Sant Miquel.

FELICITAT!

DEFUNCIONS

-Dia 1-8-83: Antonia Ferrer Fiol

-Dia 5-8-83: Francisco Rosselló Garcías.

-Dia 7-8-83: Joaquín Ciurans Capsal.

-Dia 7-8-83: Catalina Adrover Capó.

-Dia 10-8-83: Jaime Romaguera Cardell.

-Dia 13-8-83: Guillermo Llompart Taberner.

-Dia 16-8-83: Rosa Lascolas Salvà;

-Dia 21-8-83: Bartolomé Mesquida Mesquida

-Dia 21-8-83: Bartolomé Mesquida Mesquida

-Dia 23-8-83: Isabel Rigo Vallbona.

QUE AL CEL ELS VEGEM

CLIMATOLOGIA (T.Font)

Observació de dades tancada dia 26

Temperatura màxima, dia 1-33 graus

Temperatura mínima, dia 26-18,2 graus

Les temperatures mínimes que corresponen generalment als vespres oscil·len entre els 18 i els 23 graus, això indica uns vespres suaus; per altra banda les màximes oscil·len entre els 33 i el 26 per tant; no hi hagut dies de molta calor. La gràfica de les temperatures indica un descens gradual des de principis de mes fins ara.

La pluviometria es reparteix en:

-Dia 7-inapreciable

-Dia 23-20 l/m2

-Dia 26-75 l/m2

Total 75 l/m2

sa teulera

*CERAMICA

*TERRA CUITA

*OBJECTES DE VIMET

*OBJECTES DE VIDRE

*PLANTES

*FLORS

*CORONES

*RAMS

LLISTA DE NOCES

Carrera de Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR
Nou comerç a sa Plaça Espanya núm. 45

Muebles JAUME

Convento, 109 - Tel. 66 03 60
LLUCMAJOR (MALLORCA)

TALLER MECANICO ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

ISLEÑA DE MOTORES, S. A.
Concesionario Oficial

COLABORADOR

TALLERS LLUCMAJOR

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

PASSATEMPS

A R T S E N I F R C
D I C O R R A L P S
A E H T E R A P G D
L S A I O B O O B A
U C L L C R A T C N
E A N O T R A U C A
T L D A Z R F U A Ç
J A L N R E G L T A
L E J E H X A V F F
N I T R E S P O L E

Dotze noms de parts d'una casa

A I Z E U G I R D O R X O
P O S O N E S L S S D E G
U S E T R T E G M A R T I
I I D V E O E R S I D M R
G S E L A L A L A C J A U
S E A N T L P R U R A E M
E U M O N S E R R A T S M
R G E N T U R N D G E T A
V I L A G N E O Z S T R N
E T R O A C L I U U T E R
R R N A C A L D E S E T E
M A S D E L O L U C M L S
Z A J J I M E N E Z O R A

ENDEVINALLA

Tant m'es jota com fandango
com bolero aragonès
meam, digau-me quin mes és
que ses dones pixen manco
(La solució ha d'esser una altra glosa).
SOLUCIONS AL PASSAT NUMERO

SOPA DE LLETRES

Lletres sobrants:
Això són els dessert regidors de l'Ajuntament de la nostra
ciutat de Lluçmajor.
ENDEVINALLA.

Un Cordoncillo.
(Ja vos deia jo que no ho agafàssiu pel cap que cremava).

P'es forat d'es moix

Això ha estat banderada i mitja!
I sa grossa era anticonstitucional perquè no duia s'escut.
Malgrat tot es cadafal en feia, de planta!

AUTO *B* ELECTRIC
Barcelo

Pedro A. Mataró, 12 - Teléfono 66 01 70
LLUCHMAYOR (Mallorca)

**REPARACIO DEL SISTEMA ELECTRIC I ELECTRONIC
DE L'AUTOMOBIL, MOTOR D'ARRANCADA, ALTER-
NADORA, NETEJA - PARABRISSES, ENCESA ELECTRO-
NICA I CONVENCIAL, INJECCIO ELECTRONICA, BA-
TERIES I TOTA LA DISTRIBUCIO ELECTRICA.**

**SOM UN SERVEI OFICIAL
BOSCH
AL SERVEI DE L'AUTOMOBIL**

"no ho oblideu"

ELECTRIC *Calafat*

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL.LACIONS ELECTRIQUES
SERVEI TECNIC**

**SISTEMES D'ALARMA I SEGURETAT
ANTI - ROBO**

INSTAL.LACIONS D'ENERGIA SOLAR

*C/. Jaume II, 40 - Tel. 66 01 39
Ronda Migjorn, 90 - 2on. Tel. 66 06 08
LLUCMAJOR*

OBERT TOTS ELS DIES

**SERVEI DE BEGUES I MENJARS
DE QUALITAT A PREUS RAONABLES**

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

PER A MES PROXIMITAT ALS NOSTRES CLIENTS
OBRIREM UN NOU LOCAL, SUCURSAL DEL
"FORN CA'N PACO", AL CARRER
CARDENAL ROSSELL NUM. 48

LLUCMAJOR
C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

PER A COMUNIONS I BATIAMENTS
ELABORAM TOTS ELS PRODUCTES
QUE VOSTE NECESSITI. DEMANI
INFORMACIO I PREUS AL NOSTRE
ESTABLIMENT

Recordam que no s'ha acabat encara el plaç de presenta-
ció de treballs al I CONCURS DE POESIA JUVENIL
"Forn Ca'n Paco", degut a les vacances d'estiu. Infoma-
rem de nou a partir del mes de setembre.

CA'N PAU SALVA

- *ELECTRODOMESTICS
- *INSTAL·LACIONS
- *REPARACIONS

VIDEO CLUB
BETA

ENCARA ABONAM
10.000 PTS. A LA
COMPRA D'UN
FRIGORIFIC NOU

*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24
*TALLER: C/. Weyler, 1
Tel. 66 01 04 - 66 02 55
LLUCMAJOR